



---

# DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

---

Sèrie P - Número 115

I Legislatura

Any 1982 (segon període)

## Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

### Sessions Plenàries núms. 55 i 56

tingudes dilluns  
22 de novembre de 1982

#### SUMARI

**Sessió Plenària núm. 55.** S'obre la sessió a tres quarts i cinc minuts de sis de la tarda, sota la presidència del M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa. El M. H. Sr. President fa avinent el motiu pel qual s'ha convocat aquesta reunió: **Designació dels Senadors que han de representar la Generalitat al Senat**, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 34 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya —únic punt de l'ordre del dia (p. 3432). Comunica quins són els candidats proposats pels diversos Grups parlamentaris: l'I. Sr. Jordi Escoda i l'H. Sr. Pere Pi-Sunyer, del G.p. de Convergència i Unió; l'H. Sr. Joan Codina i l'I. Sr. Joan Prats, del G. Socialista; l'I. Sr. Pere Portabella, del G.p. del PSUC; l'I. Sr. Victor Torres, del G.p. d'Esquerra Republicana, i l'I. Sr. Anton Cañellas, del G.p. de Centristes (p. 3432).

El Diputat no adscrit I. Sr. Guillén, intervé per demanar que la proposta de candidats al Senat se sotmeti a votació. És aprovada per 96 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

S'aixeca la sessió quan manquen quatre minuts per a les sis de la tarda.

**Sessió Plenària núm. 56.** L'únic punt de l'ordre del dia: **Debat sobre les darreres inundacions a Catalunya** s'inicia a les sis i deu minuts de la tarda.

Primerament, en nom del Consell Executiu, intervé l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 3433). Després, prenen la paraula en sengles torns d'intervenció, els Diputats I. Srs. Corral (p. 3441), i Roselló (p. 3441), no adscrits; Clua (p. 3442), del G.p. de Centristes; Torres (p. 3443), pel G.p. d'Esquerra Republicana, i Padullés (p. 3445), pel G.p. del PSUC, al qual respon l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 3447). Intervé de nou el Diputat I. Sr. Padullés (p. 3447).

En nom del G. Socialista, pren la paraula el Diputat I. Sr. Ganyet (p. 3447). L'H. Sr. Conseller de Governació li respon (p. 3449).

En nom del G.p. de Convergència i Unió, intervé el Diputat I. Sr. Borràs (p. 3449).

Malgrat que, d'acord amb el Reglament, s'hauria d'obrir un termini de mitja hora per tal que els diversos Grups parlamentaris puguin presentar llurs propostes de resolució a la Mesa del Parlament, atès que hom només n'hi ha lliurat una, per tal d'agilitzar el debat, el M. H. Sr. President proposa una suspensió només de deu minuts (p. 3450).

---

*Se suspèn la sessió a dos quarts i deu minuts de nou del vespre i es reprèn quan manquen tres minuts per a les nou.*

*Considerada per la Mesa congruent amb el debat l'única proposta de resolució presentada, els I. Srs. Secretaris Primer (p. 3451) i Segon (p. 3451) en donen lectura.*

*Es passa a votació la dita proposta, que és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3452).*

*Per a explicació de vot, intervenen els Diputats I. Srs. Ganyet, del G. Socialista (p. 3452); Torres, del G.p. d'Esquerra Republicana (p. 3452); Padullés, del G.p. del PSUC (p. 3453); Vallvé, del G.p. de Convergència i Unió (p. 3453), i Clua, del G.p. de Centristes (p. 3453).*

*La sessió s'aixeca a un quart i cinc minuts de deu del vespre.*

## SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 55

*S'obre la sessió a tres quarts i cinc minuts de sis de la tarda. Presideix el M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. Vintó.*

*Al banc del Govern seuen el M. H. Sr. President de la Generalitat i els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball, d'Indústria i Energia, i de Comerç i Turisme.*

### Ordre del dia

*Punt únic : Designació dels Senadors que han de representar la Generalitat al Senat, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 34 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.*

### Designació de Senadors en representació de la Generalitat

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. Senyores i senyors Diputats, aquesta sessió ha estat convocada expressament per a la designació, a càrrec del Parlament, dels Senadors que han de representar la Generalitat de Catalunya al Senat.

Fa dos anys, o una mica més de dos anys, la designació dels Senadors del Parlament es va fer d'acord amb unes normes que foren aprovades per la Junta de Portaveus i la Mesa i que aquests mateixos òrgans han considerat també vàlides per al cas present.

D'acord amb aquestes normes, la Mesa va establir el repartiment proporcional dels escons al Senat entre els diversos Grups parlamentaris existents actualment. Aquest repartiment és el mateix que l'anterior, no hi ha hagut cap modificació, i és el següent :

Grup parlamentari de Convergència i Unió, 2 Senadors; Grup Socialista, 2 Senadors; Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, 1 Senador; Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, 1 Senador; Grup dels Centristes de Catalunya, 1 Senador.

D'acord també amb la norma establerta, es va donar un termini perquè els diferents Grups proposessin llurs candidats, i, un cop acabat aquest termini i havent-se rebut ja les notificacions de tots els Grups, els Senadors proposats són els següents :

Pel Grup de Convergència i Unió, els Diputats senyors Jordi Escoda i Pere Pi-Sunyer; pel Grup Socialista, els Diputats senyors Joan Codina i Joan Prats; pel Grup del Partit

Socialista Unificat, el Diputat senyor Pere Portabella; pel Grup d'Esquerra Republicana, el senyor Víctor Torres, i, pel Grup de Centristes, el senyor Anton Cañellas.

Els senyors Diputats decideixen aprovar la proposta dels Grups parlamentaris? *(Pausa.)*

El senyor Guillén té cap objecció?

El Sr. GUILLÉN *(de l'escó estant)* : Nosaltres no hi podem donar el nostre assentiment per raons formals, i demanaríem que hi hagués votació.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. No havent-hi unanimitat, passem doncs a la votació de ratificació de la proposta dels Grups parlamentaris que he indicat anteriorment i que, com que es tracta d'una simple ratificació, es farà per votació ordinària.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la proposta dels Grups parlamentaris, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Per 96 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions, queden designats Senadors representants de la Generalitat de Catalunya al Senat els senyors Jordi Escoda, Pere Pi-Sunyer, Joan Codina, Joan Prats, Pere Portabella, Víctor Torres i Anton Cañellas.

La Presidència donarà compte oficialment d'aquest acord a la Presidència del Senat, i els senyors Diputats que han estat designats com a Senadors representants de la Generalitat podran recollir aquest vespre mateix la seva credencial.

No havent-hi cap més assumpte a tractar, s'aixeca la sessió.

Recordo als senyors Diputats que començarem immediatament l'altra sessió, d'aquí a cinc minuts.

*(S'aixeca la sessió quan manquen quatre minuts per a les sis de la tarda.)*

## SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 56

*S'obre la sessió a les sis i deu minuts de la tarda. Presideix el M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, Sr. Pitarch, i el Lletrat Sr. Vintó.*

*Al banc del Govern seuen el M. H. Sr. President de la Generalitat i els M. H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència; de Governació; d'Economia i Finances; de Sanitat i Seguretat Social; de Política Territorial i Obres Públiques; d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; de Treball; d'Indústria i Energia, i de Comerç i Turisme.*

### Ordre del dia

*Punt únic : Debat i resolucions sobre les darreres inundacions a Catalunya.*

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. Tal com havíem anunciat en una sessió anterior, i a petició de tots els Grups parlamentaris, té lloc avui aquesta sessió del Parlament amb un únic punt a l'ordre del dia, que és Debat i resolucions sobre les darreres inundacions a Catalunya. La Mesa va considerar que es tractava d'una sessió especial en la qual, per tant, no hi hauria l'hora dedicada a Preguntes.

Quant a la forma com es realitzarà el debat, les normes han estat publicades en el *Butlletí* darrer, que porta data d'avui i que segurament, doncs, les senyores i els senyors Diputats ja coneixen.

Es tracta, en principi, de les normes aplicables als debats generals, amb unes modificacions, però, pel que fa referència al temps. El debat començarà amb una intervenció d'un representant del Govern, seguiran les intervencions dels Grups i, eventualment, dels Diputats no adscrits, amb un màxim de deu minuts per cada Grup; hi haurà, tot seguit, una suspensió de trenta minuts per a poder preparar les propostes de resolució. La Mesa examinarà immediatament aquestes propostes de resolució i les qualificarà, les comunicarà als diversos Grups parlamentaris, per si es volia fer alguna resolució transaccional, i, tot seguit, un cop qualificades novament per la Mesa les propostes transaccionals, si hi fossin, es procedirà al debat de les propostes de resolució. Tot això fa que preveiem que, si no hi ha entrebancs, aquesta sessió pugui acabar-se avui mateix, però no pas abans de les deu de la nit.

### Debat sobre les darreres inundacions a Catalunya

En nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, davant de la greu catàstrofe que els aiguats dels dies 7 i 8 de novembre han originat en moltes comarques de Catalunya, em sembla especialment important que el Parlament, com a màxima institució representativa del poble de Catalunya, tingui la sessió extraordinària d'avui.

Jo mateix, molt ràpidament, havia sol·licitat una sessió informativa; altres Diputats o Grups han tingut altres iniciatives parlamentàries referides al tema, però em sembla bo que tothom s'hagi posat immediatament d'acord per fer un debat amb resolucions perquè el Parlament pugui aportar el seu impuls i, en definitiva, les seves solucions.

La magnitud del desastre, amb morts i pèrdues materials enormes, que ara examinarem, fa que encara que molts problemes immediats, òbviament, s'hagin resolt pel treball de tots, i que la vida tendeixi a normalitzar-se, subsisteixen molts problemes gravíssims, immediats, mediats i de futur.

Vull dir amb això que tenim aquest Ple quan encara hi ha dificultats de comunicació amb molts llocs de Catalunya, i, fonamentalment, amb poblets i agregats de muntanya, perquè les riuades s'han endut ponts, carreteres, camins i pistes fores-

tals i perquè, a més, el riu, les esclavissades i els moviments de terra han canviat la configuració de molts llocs.

Fem aquest Ple, doncs, quan hi ha famílies que han perdut l'habitatge i, en algun cas, han perdut el poble; quan hi ha famílies que han perdut, no solament la collita, perquè se'ls ha inundat el camp, sinó que han perdut parcialment o total la terra de conreu, que era el seu únic i tradicional mitjà de subsistència.

Fem aquest Ple quan hi ha famílies, a l'Alt Urgell o als Pallars, habitants d'altres i estretes valls, que tant han representat i poden representar per a la història de Catalunya que es plantegen si val la pena continuar lluitant com fa segles en un medi que pot ser, a vegades, tan hostil; quan hi ha famílies que, principalment a les conques del Cardener i del Llobregat, han perdut temporalment la feina a les indústries, alguna de les quals té més de cent anys, i hem de lluitar perquè la pèrdua d'aquest lloc de treball sigui, efectivament, només temporal i no sigui definitiva; quan hi ha famílies, sobretot a Martinet, a Balaguer i a Lleida, que han perdut les seves botigues o els seus negocis; quan els serveis públics, amb tendència a millorar, sortosament, funcionen en molts casos amb certa precarietat. Dic això per començar aquest debat, no per aportar cap dramatisme especial, que ja hi és, i molt més del que breument he descrit i que vostès coneixen, d'altra banda, perquè alguns Diputats —fins i tot molt millor que jo— viuen a les zones damnificades, i, després, perquè em consta, perquè ho he vist, que molts d'ells han viscut la problemàtica creada a la seva comarca per les inundacions amb una gran intensitat, i han actuat amb una gran eficiència. Dic això simplement perquè em sembla que aquest és un Ple que avui s'aparta del debat polític normal, del joc de majories i de minories, per entrar plenament en una actitud de reconstrucció de moltes comarques de Catalunya, amb un gran esperit de pragmatisme, de col·laboració i d'unitat; en definitiva, de solidaritat. Aquesta és, evidentment, l'actitud del Govern.

És evident que el Parlament haurà de continuar tractant d'aquest tema, i amb profunditat; primer, perquè hi ha temes de fons, com competències que se'ns escapen, com, per exemple, la protecció civil i les obres hidràuliques, la canalització i la regulació dels rius, que la Generalitat ha demanat i hauria de tenir; per la falta d'una normativa clara i que fixés el comandament en defensa civil, com, per exemple, acaba de denunciar i acaba de demanar a València el Cap d'Estat major de l'exèrcit; pel plantejament de temes estructurals i de deficiències que la catàstrofe posa més en relleu amb tota la seva cruesa, com els mitjans financers necessaris i, sobretot, el control a càrrec del Parlament de l'acció a realitzar. Tots aquests motius justifiquen noves actuacions i un seguiment constant en aquest tema de gran importància, pel Parlament.

D'altra banda, hem de destacar la magnitud de la catàstrofe. No podem donar l'avaluació total de danys, perquè hem de rebre moltes informacions a través dels ajuntaments, encara durant tot el dia de demà, però sí que tenim algunes xifres estimatives quant al restabliment i la reparació de les comunicacions, els danys a l'agricultura, el sòl agrari i la xarxa de regs, i quant als establiments comercials. I això ens demostra, fins i tot pels indicis que tenim de molts ajuntaments, la magnitud enorme de la catàstrofe.

El Consell Executiu ha volgut, efectivament, canalitzar tota

la informació i l'estimació a través dels ajuntaments de Catalunya, aprovant un decret, el mateix dia 10 de novembre, en el qual donava uns criteris per a avaluar els danys en obres públiques i comunicacions, equipaments municipals, indústria i energia, agricultura, treball —em refereixo, concretament, als llocs de treball directament afectats—, cultura, ensenyament, comerç i turisme, sanitat, habitatges i instal·lacions diverses. Es preveia també de recollir els danys individuals, i, com a annex al decret, hi anava un model de petició. Es va donar un termini de setanta-dues hores als ajuntaments, termini evidentment curt, per a accentuar el dramatisme de la petició de zona catastròfica, i, finalment, a petició de diversos ajuntaments, s'ha allargat el termini i, per un nou decret, s'ha ampliat el termini durant tot el dia de demà.

Segons els informes meteorològics es va produir la coincidència d'una sèrie de factors en l'espai i en el temps sobre el Pirineu, principalment a les comarques de l'Alta Ribagorça, del Pallars Jussà, del Pallars Sobirà, de l'Alt Urgell, la Cerdanya, del Berguedà, del Ripollès i al Principat d'Andorra, que produïren el diumenge dia 7 de novembre les precipitacions extraordinàries que varen alimentar les riuades devastadores. Aquestes precipitacions poden considerar-se, tant per la seva intensitat, duració i extensió, com per la data avançada de l'any en què han ocorregut, una de les dues o tres més importants del segle, segons dades recollides del Servei Meteorològic. Efectivament, des d'un punt de vista hidrològic, pot considerar-se entre les dues primeres del segle. Meteorològicament, amb algunes reserves que caldria confirmar posteriorment a través d'un estudi exhaustiu, pot haver estat la més important, donat que, a més, s'ha produït, com deia, en la segona setmana de novembre, és a dir, molt avançada ja la tardor.

La particularitat d'aquesta situació, a més d'ésser extraordinària, consisteix en el fet que s'ha produït sota la influència d'una situació fortament atlàntica, utilitzant energia, calor i aigua mediterrània, convenientment reactivada per l'embossament d'aire fred de les altes capes i el pas d'un sistema frontal. El límit occidental de la precipitació va ésser la conca del riu Cinca. El temporal de Llevant, que va ser el mitjà material de transport de l'aigua, aixecà una forta maror que constituí un mur de contenció per al desguàs dels rius, principalment el Llobregat, i va agreujar les inundacions. Els màxims superiors als 300 litres per metre quadrat es produïren cap a la Cerdanya i la Vall d'Aran, amb màxims que arribaren fins a la ratlla de 600, a mesura que ens acostem cap a Ossa.

La realitat, desgraciadament, s'ajustà a les previsions de pluja, però amb una magnitud que aquestes no anunciaven, ni de bon tros, i que provocaren, simultàniament, el desbordament de tots els rius de les zones pirinenques, amb greus conseqüències aigües avall, i un fort temporal a la costa, amb importants danys, també, en els ports de la costa, sobretot a les contrades gironines. La intensitat de les pluges i el temporal comencen a provocar problemes a partir de les cinc de la matinada del dia 7, amb l'aparició de serveis de desobstrucció, de conduccions d'aigües pluvials, xarxa de clavegueres que no engoleixen, exhauriment d'aigua en algunes zones baixes de poblacions importants i arbres caiguts a la carretera. Les primeres actuacions clarament relacionades amb les inundacions posteriors són a partir de les nou hores del matí del dia 7, amb

la sortida del parc de bombers de la Pobla de Segur a Sentrada, amb motiu de la important crescuda del riu Flamicell, i la posterior evacuació d'aquesta població, a les onze; la sortida dels parcs de Berga i Manresa a Castellar del Riu a les 13,10, per al rescat de quaranta-cinc nens i dos professors acampats en aquella zona, i amb importants problemes per a sortir-ne, i la sortida del parc de Ripoll, a les 16,45 hores, per a l'evacuació de quatre persones. A partir, doncs, del matí del dia 7, les alarmes es generalitzen i les zones afectades es fan cada dia més extenses.

A part les poblacions afectades a la costa pel temporal de mar, els rius principals amb forta crescuda foren el Ter, el Llobregat, el Segre, la Noguera Pallaresa, la Noguera Ribagorçana, la Garona i el Cinca, ja a la província d'Ossa. A la tarda del mateix dia 7, el Centre Permanent de Comunicacions i Control contactà amb la Comissaria d'Aigües del Pirineu Oriental, i la Comissaria d'Aigües de l'Ebre, per tal de conèixer l'evolució dels cabals als diversos punts de la nostra geografia —i, posteriorment, especialment, a la zona de Lleida—, de seguir l'evolució dels cabals a partir de les dades que subministraven els serveis d'explotació de preses a través de diverses vies. Confirmada per aquesta via la importància de les inundacions previsibles durant la tarda del dia 7 i la nit del 7 al 8, els controls centrals del Servei d'Extinció d'Incendis i de Salvaments mantingueren contactes amb els ajuntaments, aigües avall dels rius, per tal d'advertir-los d'una imminent crescuda, i que estiguessin amatents a la possibilitat d'haver de prendre mesures excepcionals. Paral·lelament a tot això, tots els cossos de bombers de Catalunya foren posats en situació d'alarma, i es preparà per a la sortida del sol del dilluns, dia 8, la disponibilitat d'un helicòpter, per a salvaments i reconeixements. Posteriorment, aquest darrer servei s'incrementà de manera que el mateix dilluns al migdia hi havia tres helicòpters treballant amb el Servei d'Extinció d'Incendis, coordinats amb altres quatre helicòpters de l'Exèrcit i un de la Guàrdia civil, des del mateix dilluns dia 8. A partir del dia 7 a la tarda es mobilitzaren també els recursos d'obres públiques del Departament d'Obres Públiques que es creien necessaris atesos els danys en carreteres que s'estaven produint, a la vegada que s'alertaven els serveis de promoció de la salut, per tal de preveure de bell antuvi totes les complicacions sanitàries que podien derivar-se dels fets que estaven succeint.

Els Serveis d'Extinció d'Incendis i de Salvament estigueren en contacte des del primer moment, posant-se a la seva disposició, amb els governs civils de Lleida, Barcelona i Girona, als quals corresponen la direcció de les activitats de protecció civil en les respectives províncies, i, a primera hora de dilluns, jo mateix i el Director General de Prevenció i Extinció d'Incendis i de Salvaments ens traslladàvem a Lleida per tal d'intentar posar-nos a la disposició del Governador civil, que és l'encarregat de la protecció civil, en totes les actuacions de la Generalitat en les zones més greument afectades. A mi mateix em va bloquejar, durant algunes hores, la crescuda del riu a Lleida, en anar al Govern civil, on vaig entrar al matí, amb els Diputats senyor Víctor Torres i senyor Joan Besa, per a reunir-nos amb el Governador civil, el President de la Diputació, els caps de la Guàrdia civil i de la Policia nacional, i un tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Lleida. Des d'allí vam tenir contactes telefònics amb el President de la Generalitat,

el Delegat general del Govern, el Capità general de Catalunya, el Conseller d'Obres Públiques, a fi de tenir màquines a punt quan es retiressin les aigües, i també vam tenir contactes amb l'alcalde de Lleida, senyor Ciurana, que ens va demanar l'evacuació del pont nou, i també vam establir contactes amb alcaldes de la conca del Segre —penso, fonamentalment, amb els alcaldes de Balaguer i d'Artesa de Segre.

El Servei d'Extinció d'Incendis i de Salvaments planificà les seves actuacions de forma totalment unificada, de manera que es desplacen a Lleida recursos de reforç procedents de les brigades de Barcelona i de Tarragona i de l'Ajuntament de Barcelona. La mena de serveis realitzats durant aquests dies se centra principalment en el salvament i en operacions de rescat fetes per diversos mitjans, des de vehicles, automòbils especials, a peu, en barca, en helicòpter..., operacions d'evacuació de nuclis en perill, subministrament de queviures, transports de malalts, transports de tècnica i personal, subministrament d'aigua potable a poblacions, i serveis diversos, com el desembussament de clavegueres, retirada d'arbres caiguts, etc. En total, els salvaments foren 151, les evacuacions 312, els transports 410, l'esgotament d'aigua 484, el subministrament d'aigua 36, i serveis diversos 1 187, és a dir, serveis de desembussament de clavegueres, retirada d'arbres, desobstrucció de ponts, etc. Un total d'actuacions controlades de 2 580, per part dels parcs de bombers de la Generalitat.

Des del primer moment, efectivament, vam establir contactes amb totes les autoritats, pel tema de la protecció civil, dins la falta de reglamentació precisa de defensa civil, i movent-nos en un camp que no és el nostre. Vull recordar que el Reial Decret 629/81, del 27 de març, regula la coordinació de mesures amb motiu de situacions d'emergència o naturalesa catastròfica, i estableix ben clarament que aquesta és una competència de l'Estat, la qual s'exerceix a través de la Direcció General del Protecció Civil del Ministeri de l'Interior, i dels Governos civils, els quals poden requerir la col·laboració dels alcaldes. La funció de la Generalitat era, doncs, posar-se a la disposició dels serveis de protecció civil, i vam establir comunicació amb tots ells, així com amb els presidents de les Diputacions, amb els Departaments de Política Territorial i Sanitat, pel Departament de Governació, amb la Creu Roja i amb els alcaldes de les conques afectades.

Des del primer dia, al mateix temps, hem intentat, d'una manera personal, i a través dels delegats, ésser presents en totes les contrades afectades. Jo mateix he visitat diverses de les comarques i he tingut a tot arreu reunions amb els alcaldes, amb els quals hem treballat d'una manera molt directa. El Conseller de Política Territorial i Obres Públiques va desplaçar-se a les comarques del Segre i del Llobregat el mateix dia 9.

El Conseller d'Agricultura des del dia 9 ha recorregut moltes de les comarques afectades. El Conseller d'Indústria, el mateix dia 9, va efectuar visites i reunions a les zones industrials del Bages. El mateix President de la Generalitat ha visitat les Terres de Ponent, Lleida i Balaguer, les localitats de Llavorsí, Esterri d'Àneu, la Seu d'Urgell, Ribes de Freser, Bagà, la Pobla de Lillet, el Bages, el Berguedà i, avui mateix, el Baix Segre.

Dins de tota aquesta sèrie de visites, reunions i contactes, encara que jo aquí informi de l'activitat del Govern, del

Govern de la Generalitat, no puc oblidar les visites i la tasca realitzades per molts Diputats d'aquest Parlament, evidentment, i sobretot els qui representen d'una manera directa les zones més afectades. Ja he citat el senyor Torres i el senyor Besa, que van entrar amb mi el dilluns dia 8 al Govern Civil i que després han continuat les seves tasques. No puc oblidar, de tota manera, d'una manera especial —i no voldria oblidar altres Diputats que també hi han tingut una tasca molt meritòria—, els contactes personals i l'ajuda rebuda quant a suport i informació del senyor Borràs i l'actuació del senyor Ayguadé a Balaguer, del senyor Ganyet a la Seu d'Urgell i a tota la comarca de l'Alt Urgell i que ha pres sota les seves mans la coordinadora, que ha fet una tasca important, i també del senyor Meseguer, amb el qual he recorregut una part del Pallars Sobirà, on he pogut veure la tasca que ha realitzat.

Sé que altres Diputats de tots els Grups han fet una tasca molt meritòria, i no voldria oblidar-ne cap. La Generalitat ha mantingut contactes amb ells i amb molts alcaldes i ha centrat, com deia abans, la seva activitat i la rebuda d'informació a través dels alcaldes. Crec també —i ho citava en el cas del senyor Ganyet— que les juntes coordinadores iniciades a la Seu d'Urgell i que han seguit existint en els dos Pallars, a la Noguera i al Segrià, constituïdes fonamentalment per alcaldes i per representants dels agregats i de les valls incomunicades, han estat, sobretot, en zones on les comunicacions d'alta muntanya han estat molt afectades, com l'Alt Urgell i els dos Pallars, d'una gran utilitat.

El Consell Executiu es va reunir amb caràcter extraordinari, dimecres dia 10, i va prendre uns acords. Sol·licitar i efectuar amb els ajuntaments l'inventari que avalués els danys soferts, tant pels particulars com pels municipis. En efecte, veient des del primer moment la gravetat dels danys i la seva amplitud en el territori de Catalunya i en les diverses activitats efectuades, vam considerar que no es podia entrar de cap manera en el ball de xifres i que calia una avaluació ben feta i que aquesta avaluació havia de venir a través dels ajuntaments. La primera actuació va consistir a restablir les comunicacions de carreteres, la xarxa viària de la Generalitat i efectuar els salvaments i l'assistència als pobles que encara restaven incomunicats i subministrament de tota mena, que es van fer, o bé a través dels parcs de bombers, o bé per helicòpter. Instar l'Administració Central de l'Estat a declarar zona catastròfica i una sèrie de mesures similars a les aplicades pel Real Decret-llei 20/1982 i l'Ordre del Ministeri de l'Interior del 3 de novembre del 82; en definitiva, el Reial Decret que declarava zona catastròfica les províncies de València, Alacant, Múrcia i Albacete. I això es va fer també en col·laboració amb diversos ajuntaments que van demanar el mateix. Jo mateix vaig anar a lliurar aquest acord al Subsecretari del Ministeri de l'Interior, a Madrid. Procedir a la reconstrucció dels equipaments municipals i de les infraestructures pròpies i estudiar subvencions a atorgar en matèria d'agricultura, indústria, comerç, turisme, ensenyament i habitatges. Aquestes subvencions s'han fet posteriorment per Decret del 18 de novembre, del qual també parlarem, i em sembla que les resolucions d'aquest Parlament també poden anar en aquesta línia. Vam agrair, evidentment, i ho faig aquí, les actuacions dels ajuntaments, els cossos de seguretat de l'Estat, de l'Exèrcit, els voluntaris, els cossos de bombers, molts d'ells voluntaris, els funcionaris de la Genera-

litat i molts ciutadans que van col·laborar d'una manera desinteressada i amb un gran esperit de lluita des del primer moment.

Se'm va nomenar coordinador de l'acció de la Generalitat, es va crear la Comissió de Treball amb tots els Secretaris Generals Tècnics dels Departaments que tenen una acció més immediata sobre les zones afectades i es va ordenar als Delegats Territorials del Departament que es posessin a disposició dels Delegats Territorials de Governació de la Generalitat. Aquesta Comissió de Secretaris Generals Tècnics dels Departaments de la Generalitat ha anat treballant diàriament, coordinant les tasques de la Generalitat.

Ja he esmentat les gestions amb l'Administració central, en el meu viatge a Madrid, per a demanar que anés al Consell immediatament posterior la declaració de zona catastròfica, com així va ser, i, el mateix dia, el Conseller d'Agricultura es va reunir amb el Ministre d'Agricultura i el va informar de la magnitud de la catàstrofe. El dilluns dia 15 el Subsecretari de Governació, senyor Izarra del Corral, va venir a Barcelona i es va reunir amb els quatre Governadors Civils de Catalunya, em va invitar a assistir a la reunió, i el resultat d'aquesta reunió va ser el cens dels municipis afectats en les diverses comarques catalanes que va publicar el *Boletín Oficial del Estado* el dimarts dia 16. El President de la Generalitat el mateix dimarts es va reunir amb els Ministres d'Obres Públiques i d'Agricultura, que van visitar les zones inundades.

Vaig reunir-me també amb els quatre Presidents de les Diputacions, dilluns dia 15, i vam arribar a uns acords que em semblen productius. Primer, intercanvi d'informació sobre l'avaluació dels danys. Desig de coordinació entre la Generalitat i les quatre Diputacions, que es va realitzant amb certa normalitat, i, sobretot, destinar els romanents del Pla d'Obres i Serveis de l'any 1982 a finançar immediatament les obres municipals en reconstrucció i amb un criteri d'aplicació del Pla d'Obres i Serveis no provincialista, sinó amb un esperit de solidaritat a tot Catalunya i aplicant els romanents de les quatre Diputacions a les zones més directament damnificades.

De fet, en les visites que vaig fer i les reunions que vaig tenir amb alcaldes del Pallars Jussà, del Pallars Sobirà, on hi havia representants de les valls d'Unarre i de la vall Ferrera —en aquell moment incomunicades—, i contactes amb tots els alcaldes de la Noguera i del Segrià, i comunicació telefònica que vaig fer del mateix tema al senyor Ganyet, com a president de la coordinadora de l'Alt Urgell, vam aplicar el criteri que en el tema dels equipaments municipals els mateixos alcaldes, els ajuntaments contractessin directament les obres amb el contractista local, saltant-se tota una sèrie de tràmits burocràtics i que se'ns enviés l'import a la Generalitat per a pagar-lo amb aquests romanents del Pla d'Obres i Serveis.

També vam decidir, amb els Presidents de les Diputacions, donar preferència als criteris del Pla d'Obres i Serveis de l'any 1983 a les localitats afectades. Crec que, en aquest tema dels equipaments municipals, aquesta facultat que hem donat als ajuntaments de contractar directament les obres, no solament els equipaments municipals pròpiament dits sinó algunes comunicacions que afecten els ajuntaments, ha fet que anés molt de pressa el restabliment dels serveis públics municipals, que és un dels temes fonamentals de normalització de la vida després de les inundacions.

M'agradaria fer un breu repàs de les actuacions per Departaments, totes elles importants, però potser en els Departaments d'Obres Públiques i d'Agricultura, pels danys reals, la quantitat és més important i l'actuació és més forta, sense menysprear els danys produïts en la indústria, sobretot a les comarques del Berguedà i del Bages, i també els danys produïts en molts establiments comercials, sobretot a Martinet, a Balaguer i a Lleida.

En la totalitat dels trams en què es van produir interrupcions, ja s'ha establert pas definitiu o provisional, i, concretament, cal remarcar que la totalitat de la xarxa de la Generalitat ja està comunicada, amb un gran esforç del Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Encara que cal dir que en alguns punts el pas s'ha de fer amb precaució a causa de l'estretor del tram de carretera i que les obres de reparació són llargues.

Voldria concretar aquells passos que mantenen dificultats encara importants de trànsit i després voldria referir-me —no sé si tindrè temps de fer-ho amb tot detall, però m'agradaria fer-ho, perquè la importància del tema s'ho mereix— a tots els pobles, agregats o nuclis de població d'alta muntanya, fonamentalment de l'Alt Urgell i dels dos Pallars, encara avui incomunicats, o comunicats amb dificultats a través de jeeps o fins i tot anant a peu, i que tenen greus problemes de comunicació i també de vida econòmica normalitzada, i que em sembla que és una de les tasques essencials i urgents a realitzar. Però, en les carreteres de la Generalitat, voldria dir les que encara tenen uns passos que mantenen dificultats importants de trànsit.

En el Pallars : carreteres de la Generalitat : la comarcal 147 de Balaguer a Esterri d'Àneu; entre Esterri, Llavorsí i Sort, hi ha algun pas d'amplada restringida. La reconstrucció d'aquest itinerari es farà amb previsió més àmplia de la que tenia abans de la inundació. S'ha estat treballant en la Moleta de Roni.

Lleida 504, de Llavorsí a Tavascan i Àreu, és oberta fins a Alins i demà s'espera que s'arribi a Àreu. El pas muntanyenc des d'Àreu es manté obert. S'està treballant per damunt d'Alins.

Lleida 503, de Senterada a Cabdella, els passos provisionals en forma de gual en els ponts arrossegats es substituiran per nous ponts de més capacitat de la que tenien anteriorment. S'està treballant en el pont provisional de Cabdella per a 25 tones. En aquest moment s'està passant pel pont vell, que té capacitat de sis tones.

Carreteres de l'Estat. La comarcal 147, entre la Pobla de Segur i Col·legats, hi ha pas alternatiu provisional amb moltes precaucions, però la comunicació de Llavorsí, tant amb la Vall d'Aran com amb el sud, és provisional, però està restablerta. I recordo que Llavorsí va ser de les poblacions que van estar incomunicades.

L'Alt Urgell : carreteres de la Generalitat : comarcal 1313 de Lleida a la Seu. El pas entre Organyà i Pla de Sant Tirs és ja obert a tota mena de vehicles, però cal respectar la senyalització precautòria en els tallats on s'està treballant. La solució definitiva d'aquesta carretera comportarà el seu condicionament amb unes característiques viàries i de seguretat molt més àmplies de les que mantenia fins ara. S'està treballant en el tema. De Coll de Nargó a Sant Llorenç de Morunys s'ha fet un desviament provisional.

Carreteres de l'Estat : la comarcal 145 de la Seu a Andorra, accés restablert amb precaucions, i a la comarcal 1313, de la Seu a Puigcerdà, l'enderroc de la vessant del Pont de Bar, entre la Seu i Martinet, té difícil solució definitiva : de moment s'ha establert un pas provisional per la vessant esllavissada. Recordo que aquest és un dels punts de comunicació més greus, en els quals, a més, hi ha hagut més rumors desmentits immediatament per la Generalitat i per l'alcalde de Lleida, que realment la destrucció de la carretera és importantíssima, que el pas provisional segurament és massa provisional i que s'ha de fer un esforç, i que aquest és un dels punts greus que hem de resoldre urgentment. És carretera de l'Estat.

Carreteres de la Diputació de Lleida. De Noves a Taús, la restitució del pas original és difícil i requerirà bastant temps. Entretant, la Direcció General de Carreteres de la Generalitat estableix un pas provisional per Barén i Miravall per a salvar l'aïllament de Taús i Castellars.

Pont de Martinet a Montellà i Estana; la Diputació s'ha compromès a fer-lo, i, mentrestant, s'hi posarà un pont militar.

El Berguedà : carreteres de la Generalitat : la C-1411, entre Fígols i Guardiola de Berguedà s'ha obert el pas per l'itinerari original, eixamplant l'esplanació de l'antic ferrocarril. La solució definitiva, d'immediata iniciació, comporta un millorament general de la carretera en aquest tram.

Barcelona 400, d'accés a Saldes : se n'ha forçat el terraplè avariàt, que permet ja el pas a tota classe de vehicles i s'ha suprimit l'actual limitació de 10 tones.

Carreteres de la Diputació de Barcelona : accés a la 9 : Berga-Rasos de Peguera i Bagà-Coll de Pal romanen interrompudes i la Diputació hi treballa.

El Bages : carreteres de la Generalitat : a la comarcal 1411, s'ha restablert el pas en tot l'itinerari, des d'Abrera a Berga, però és previst dintre d'unes setmanes procedir als treballs definitius de sanejaments de desmunt i reforçament de proteccions de peu de terraplè, per la qual cosa caldrà establir passos alternatius durant uns dies.

I el Ripollès : carreteres de la Diputació de Girona : de Camprodon a Setcases i ramal a Tragorà, restablert el trànsit amb precaucions; s'accedeix caminant a la Roca de Vilallonga de Ter. S'està construint un camí provisional i caldrà fer un nou pont sobre el Ter.

Girona : Ribes de Freser a Queralbs; es passa per la via amb vehicles lleugers i per un gual. La Generalitat ha encarregat la reconstrucció del pont.

Em sap greu la pesantor d'aquesta llista de carreteres, però crec que això demostra la labor realitzada per la Generalitat i, a més a més, demostra realment el dany que van fer els aiguats a les comunicacions de Catalunya i la dificultat que hi ha hagut a restablir-les, encara que sigui amb molts passos provisionals.

Hi ha després, com els deia, la situació de la reparació als camins més importants d'alta muntanya. Això constitueix sis fulls de camins i d'incomunicacions, i no em veig amb cor de llegir-los-els, però sí que tinc totes les dades a la seva disposició.

Jo només volia dir que hi ha encara incomunicacions importants, en alguna de les quals, per restablir-la, està treballant directament el Diputat senyor Mesegué, i una de les que romanen incomunicades és la de Caregue. Actualment es passa pel

riu per un gual i es preveu fer un nou camí de Rialb a Caregue, i es restablirà també l'actual accés. Les comunicacions amb les valls d'Unarre i la vall Ferrera, en canvi, sí que han quedat molt millorades aquests dies, i era un dels temes greus que es plantejava sobretot també per a la recollida de la llet.

Per la Guingueta i Escaló, que també van ser llocs d'interrupció importants, s'hi passa, i a Sarroca de Bellera hi ha alguns agregats incomunicats, en els quals s'està treballant.

L'Alt Urgell és potser la comarca que té els problemes d'incomunicació d'alta muntanya, en aquests moments, encara més per resoldre, i crec que cal fer, en aquest aspecte, un gran esforç. L'accés a Toloriu des del Pont de Bar s'hauria tallat —depèn del MOPU. Hi ha, no obstant això, un pas alternatiu per Bar. S'està construint un pont provisional al camí d'Arsèguel a Cava i Ansovell —ara es passa per un pont de fusta fet pels veïns. S'està treballant en el pont provisional sobre el Valira, a la Farga de Moles, i, quan estigui construït, podran passar-se les màquines —que és un altre problema— i arreglar les esllavissades dels camins d'accés a Sant Joan Fumat, Arcs, Civis, Ansurri. S'està treballant a la carretera de Cornellana a Tuixén, on hi ha greus perills d'esllavissades. No hi ha, en aquest moment, incomunicació, perquè és obert de Cornellana a Fòrnols i Tuixén. En el pont de Tuixén cap a Josa i la Coma, que ha de construir la Diputació de Lleida, la Generalitat hi fa un gual provisional. Els problemes d'incomunicació de masies, de poblets i d'agregats són encara molt importants. A Os de Civis hi està treballant l'exèrcit, per exemple, però s'hi arriba ara des d'Andorra. A la Cerdanya també hi ha algun punt d'incomunicació prop de Martinet i prop de Bellver. Al Ripollès, a Osona, al Berguedà encara hi ha punts d'incomunicació, i al Solsonès.

El problema d'accessos en aquests poblets i agregats, crec poder dir que és en vies de solució, i en un termini d'uns deu dies s'haurà donat pas provisional a tot arreu. Resten, però, molts ponts i murs trencats, la reconstrucció dels quals exigeix un termini molt més llarg. Concretament, estan en incomunicació viària, segons les nostres dades, en aquest moment, una vintena de poblacions, evidentment de població molt reduïda —algunes vegades de tres o quatre persones, però això és indiferent; s'ha de fer la comunicació, evidentment, i no és cap excusa, el que passa és que planteja problemes greus, a causa del canvi, fins i tot, de configuració i de la desaparició total dels camins o de les pistes forestals. El Pallars ja el citava : Caregue. A l'Alt Urgell : Cava, Ansovell, Sant Joan Fumat, Arcs, Civis, Ansurri, Masia la Barceloneta, Ossera, Espàen, Miravall, Castellans, Trejuvell, la Guàrdia d'Ares, Taús, Castells, Arfa. A la Cerdanya : Montellà, Estana, Vilet. Aquests són els punts d'incomunicació, en els quals s'està treballant en aquest moment, i, d'aquí a deu dies, crec que tots ells, almenys d'una manera provisional, hauran quedat resolts.

Per donar una idea de la magnitud dels treballs realitzats, haig de dir que fins al dia 19 s'han emprat 866 dies de màquina i 3 688 homes per dia. A part de les actuacions individuals dels habitants de les comarques, els quals des del primer dia han treballat molt, i s'ha de dir que amb un sentit pràctic molt elogiàble. S'han emprat 17 000 tones d'escullera, 16 000 tones de sorra, 6 500 quilos d'explosiu, 4 000 quilos dels quals només a la vall Ferrera i per a restablir les comunicacions de la vall Ferrera. Actualment, només a l'Alt Urgell, en els camins

que no pertanyen a la Generalitat, la Generalitat hi té treballant 6 bulldozers, 11 pales excavadores, una màquina retro, una màquina perforadora, 2 equips de perforació i 12 camions. Per a la coordinació de tots aquests treballs, per a la reconstrucció dels ponts només, a la Seu d'Urgell s'han instal·lat tres enginyers de camins, i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques hi ha destinat un enginyer amb categoria de Cap de Servei. Segurament, alguna informació sobre els nuclis incomunicats, me l'he estalviada, i és greu per a les persones o per als llocs que no he citat. Jo vull des d'aquí, en aquest moment, excusar-me, però, com he dit, hi havia una llista de sis fulls, encara que, i ho he viscut aquests dies, el fet de no citar la gent incomunicada, o que té greus problemes, pot representar per a ells una desmoralització, i des d'aquí voldria excusar-me'n.

Valoració de totes aquestes tasques. Vies de comunicació, carreteres de la Generalitat, reparacions, reconstruccions i millores, altres camins d'accés a poblacions : 4 661 milions de pessetes. En habitatge, s'han de fer nous habitatges per un valor de 296 milions —hi ha diversos habitatges totalment desapareguts a diverses poblacions de Catalunya, i jo aquí només voldria esmentar el cas del Pont de Bar, on han desaparegut pràcticament tots els habitatges. Reparacions per 40 milions, i, aollits a decret de rehabilitació, 50 milions. En total, en habitatges, 386 milions. I a obres hidràuliques correspon —ho recorde— tot el tema de protecció dels marges dels rius, la canalització i la regulació, a competències de l'Estat i, concretament, de les Confederacions hidrogràfiques, i crec que són competències que hauríem de reclamar, perquè, entre altres coses molt criticades —i que crec que una comissió d'investigació d'aquest Parlament hauria d'investigar—, ho ha estat la regulació dels pantans, però la regulació dels pantans és un tema que se'ns escapa, i la d'alguns pantans, concretament, es decideix des de Saragossa. Però en obres hidràuliques creiem que la Generalitat no pot quedar al marge i, per tant, en obres de reparació immediata, 500 milions, i en obres de millora a curt termini, Pirineu oriental, 1 500 milions, i Conca de l'Ebre, 2 000 milions : 4 000 milions de pessetes.

Ports i costes —no podem oblidar els danys a les comarques gironines, a part dels danys també al Ripollès, a la Vall de Ribes, a Queralbs, a Setcases, etc.—, ports i costes, danys a ports de la Generalitat : 40 milions; reparació amb protecció dels dies d'abrics : 170 milions, i reparació de passeigs marítims, 20 milions. Un total de 230 milions.

Un altre gran sector ha estat el sector de l'agricultura, amb uns danys realment importantíssims. El Departament d'Agricultura ha constituït set equips tècnics de treball en les següents comarques : Vall d'Aran, els dos Pallars, l'Alt Urgell, la Cerdanya, la Noguera i el Segrià. Aquests set equips tècnics, des de la setmana passada, procedeixen a la detecció de les obres més urgents en relació amb camins rurals i pistes forestals, i les obres s'estan adjudicant sobre la marxa per procedir a reparacions i restabliments d'urgència. Detecció i identificació de les obres necessàries en xarxes de regadius comunitaris. Quantificació i solucions tècniques per a la seva reconstrucció. La destrucció a totes aquestes comarques —la Cerdanya, l'Alt Urgell, el Pallars, el Segrià, la Noguera— de les xarxes de rec, la destrucció total en molts casos és una de les conseqüències més greus de les inundacions. A partir del dijous d'aquesta set-

mana, es començaran les obres de reconstrucció de les xarxes de regadiu a les comarques afectades i en aquells llocs on la desviació del riu no comprometi les solucions tècniques. És lògic que on la desviació del curs del riu hagi estat forta es plantegi primer l'establiment del curs definitiu. Això és farà conjuntament amb Obres Públiques i amb la Confederació Hidrogràfica. A partir d'aquesta setmana, els equips tècnics procediran ja, començant per les comarques del Pallars, a tractar de la problemàtica dels regs privats. Es començarà pel Pallars, donat que en aquelles comarques hi ha menys regs comunitaris i, per tant, el tractament individualitzat del tema del regadiu esdevé important.

Les valoracions dels danys en agricultura signifiquen la quantitat estimada global —hem d'estar pendent de les informacions que ens vinguin a través dels ajuntaments— de 12 255 400 milions de pessetes. 12 000 milions de pessetes. I això en conceptes com la destrucció de conreus i terres, la xarxa viària, la destrucció de la xarxa de rec, els danys en la ramaderia, que són els conceptes més importants d'aquesta xifra. Voldria donar algun detall d'aquest total de 12 200 milions de pessetes, i dir que, per exemple, a la Cerdanya, la destrucció de conreus i terres i la destrucció de la xarxa viària representa 980 milions de pessetes. A l'Alt Urgell, la destrucció de conreus i de terres representa 1 200 milions de pessetes, amb algun problema greu, o amb un problema greu —com em deia algun representant qualificat de l'Alt Urgell que, de noves terres per conrear, no n'hi ha, i, per tant, aquesta destrucció per un valor de 1 200 milions de pessetes és, evidentment, una destrucció que afecta, en molts casos, la pròpia supervivència econòmica de la comarca. Destrucció de xarxa de recs també a l'Alt Urgell, 1 600 milions de pessetes, i les pèrdues en ramaderia i en la llet, que no es va poder vendre els primers dies, per exemple, representen 146 milions de pessetes.

En la Noguera i el Segrià, les dues comarques conjuntes, les pèrdues en el camp de l'agricultura són de 4 116 milions de pessetes. Aquestes són les pèrdues més importants. També voldria citar el Pallars, els dos Pallars, on la xarxa viària significa 77 milions de pessetes; la destrucció de conreus i terres, 361 milions de pessetes; la infraestructura agrària, 45 milions de pessetes; la infraestructura ramadera, 52 milions de pessetes, i les noves valoracions, 200 milions de pessetes. Total —ho repeteixo— : en agricultura, 12 255 milions de pessetes.

El Departament de Sanitat. Des del primer moment, des del dia 7 al vespre i durant el dia 8, vam tenir contacte amb el Departament de Sanitat perquè no es produïssin infeccions com a conseqüència de les inundacions.

El Departament de Sanitat va mantenir contacte permanent amb les poblacions afectades mitjançant els Serveis Territorials de Promoció de la Salut, i va donar instruccions als sanitaris locals, farmacèutics i veterinaris titulars, relatives a cloració intensiva en les aigües de beguda; procediments de neteja i desinfecció de les xarxes de distribució d'aigües potables; procediments de neteja i desinfecció dels pous, dipòsits i captacions d'aigua de consum; normes domèstiques per a la potabilització de l'aigua, destrucció i enterrament d'aus i bestiar ofegat. A més, la freqüència de les anàlisis de potabilitat s'ha augmentat, i s'han diversificat les mostres d'acord amb la varietat d'origen dels subministrament : camions-cisterna,

fonts, dipòsits. Recordo que s'ha fet el subministrament d'aigua a moltes poblacions de les comarques lleidatanes mitjançant camions-cisterna.

En aquest moment, es continua mantenint comunicació diària amb aquelles poblacions on el servei no té encara una normalitat absoluta i que fonamentalment són poblacions, en aquest moment, de la conca del Llobregat. La més problemàtica, no quant a sanitat sinó a normalitat del servei, en aquest moment, és la de Navars.

Això em porta a parlar dels serveis públics municipals. Els serveis públics municipals han entrat en una via de normalitat perquè la solució dels romanents del Pla d'Obres i Serveis i la pròpia activitat immediata dels ajuntaments els ha portat a fer reparacions —almenys algunes de provisionals—: tots els pobles tenen aigua potable, el que passa és que no la tenen de vegades totes les hores del dia, sinó amb unes certes restriccions, però, de tota manera, els serveis es van normalitzant.

Aquestes avaluacions dels serveis públics municipals afectats, jo, en aquest moment, no les voldria donar, encara que en tinc moltes de diversos ajuntaments, però dels ajuntaments afectats ens falten unes cent respostes, que vindran durant el dia de demà, i voldria donar-ne la globalitat. En els pobles de muntanya de la Seu d'Urgell i del Pallars, els serveis públics municipals, la seva paralització ha tingut una gran importància, però les obres de reconstrucció són relativament poc costoses. En canvi, sí que en una comarca de la qual es parla poc, perquè, realment, l'espectacularitat de les inundacions no ha estat forta com a l'alta muntanya, com és el Baix Llobregat, els serveis municipals han estat molt afectats en el tema de l'aigua potable, com en el Bages, i també en el Berguedà, en el tema de les clavegueres i en tants altres serveis municipals com, per exemple, el cementiri de Sant Feliu de Llobregat, completament destrossat, la reparació del qual costarà uns 9 milions, també després de l'acord que vam prendre amb el senyor Baltasar, alcalde de Sant Feliu de Llobregat, amb càrrec al Pla d'Obres i Serveis.

Els danys també han estat importants en el sector comercial i turístic, i, fonamentalment, en algunes poblacions de Catalunya com, per exemple, a Balaguer: 86 establiments per desbordament del Segre, 71 de comercials i 14 d'hoteleria han estat afectats en un major o menor grau. Els danys globals es valoren en uns 220 milions de pessetes. A Lleida, els establiments afectats hane estat 164. Les inundacions de Lleida van ser molt importants. Ho diré amb una frase de l'alcalde, senyor Ciurana, que cito sovint perquè dóna una idea de la magnitud de les inundacions: «Pel llit del Segre baixava, a les onze del matí del dia 8, el cabdal del Danubi.» És a dir, tot el Danubi, en el seu pas per Viena, passava pel llit del Segre. I, evidentment, el desbordament del riu va significar l'afectació de 164 establiments. Els danys s'avaluen en uns 250 milions de pessetes. A Martinet, el tema de les botigues ha estat especialment dramàtic perquè n'hi hagut dues de completament destruïdes, i, aleshores, és quan es viu tot el dramatisme de la inundació, però són nou en total, totes elles amb danys sobre edificis, instal·lacions i mercaderies, i, com deia, dos casos de desaparició total, no solament de la botiga sinó de l'habitatge.

Hi ha altres poblacions de les comarques lleidatanes que tenen uns 30 establiments afectats. I a Girona també: a Ripoll, 5 establiments; a Alp, 13 establiments; a Campdevà-

nol, 4 establiments; 1 a Das; 10 a Ribes de Freser; 1 a Planols; 1 a les Llosses; 1 a Camprodon, i 1 a Puigcerdà, amb un total de danys de 83 milions de pessetes.

Evidentment, els estalvio la llista de càmpings afectats que, per la seva proximitat al llit del riu, són quasi la totalitat dels càmpings d'aquestes conques, i és una llista molt estesa.

No parlaré de les instal·lacions esportives, malgrat que també tenen la seva importància, sobretot la inundació dels camps de futbol, la qual cosa també puja molts milions de pessetes, no puc fer-me massa llarg, però sí que és un tema important el de les estacions d'esquí perquè, conjuntament amb l'agricultura, signifiquen un mitjà de vida important de les poblacions d'alta muntanya. S'han mantingut reunions amb els representants de totes les estacions d'esquí: Vaqueira-Beret, la Tuca, Superespot, Llessú, la Molina, la Masella, Núria, Vall Ter i Port del Comte —no hi van ser presents Rasos de Peguera, però ens vam posar en contacte amb ell—, i els danys a les instal·lacions d'aquestes estacions d'esquí són poc quantiosos però, allà on n'hi ha, com a Llessú, ja s'estan reparant. El problema greu són les comunicacions. A totes elles, s'hi arriba per passos provisionals però, evidentment, s'han de restablir unes comunicacions normals abans que no arribin les nevades, i que això pugui representar un mitjà de subsistència per a aquestes comarques pirinenques.

Treball: el passat dia 10 de novembre hi va haver una reunió amb diversos representants de comitès d'empresa i delegats de personal de les empreses de la conca del Cardener i del Llobregat afectades pels aiguats. En aquesta reunió, hi foren presents les centrals sindicals —Comissions Obreres i UGT—, federacions del tèxtil, així com el parlamentari català i membre de l'Ajuntament de Manresa, senyor Padullés, que també hi va ser present. La reunió es féu als locals de l'IMAC, a Manresa. Independentment, es mantenen contactes amb Comissions Obreres, UGT, patronal i altres Departaments de la Generalitat de Catalunya per tal de constituir una comissió de seguiment dels ajuts que, si s'escau, puguin arribar a aquestes empreses afectades. Amb tota probabilitat, aquesta comissió, segons les notícies que tenim, perquè no depèn únicament de nosaltres, es constituirà el proper dimecres, dia 24 de novembre.

El Departament de Treball està preparant tot un recull de disposicions i instruccions de l'Administració central per tal de divulgar les mesures que, principalment en l'ordre social, pugui adoptar el Govern de l'Estat.

En aquest moment, puc donar les dades de la Generalitat: els expedients que s'han rebut són únicament de suspensió de contractes, que van de dos a sis mesos, i que afecten, fins ara, un total de 21 empreses i 2 618 treballadors. Es creu, no obstant això, que es rebran més expedients i, com deia abans, s'ha de lluitar perquè aquests expedients es quedin únicament en suspensió de contracte i no quedin en ruptura definitiva del contracte i, per tant, en atur.

Indústria i Energia: el Departament d'Indústria ha mantingut contactes amb les empreses, constantment, amb les empreses distribuïdores de gas, d'electricitat i d'aigua potable per tal de garantir i, almenys, de tenir informació sobre l'estat dels subministraments. Actualment estan pràcticament restablerts a tot arreu. L'avaluació de danys a les indústries del Llobregat i del Cardener, segons la Cambra de Comerç de Manresa, és

de 4 000 milions de pessetes, i, segons la Cambra de Comerç de Girona, els danys a indústries de les zones afectades —Ripoll, Ribes de Freser, Camprodon i Puigcerdà— és d'uns 500 milions de pessetes.

En el tema d'indústries, les indústries estan molt pendents del decret estatal de zona catastròfica, i han demanat a la Generalitat una ajuda perquè el Consorci de Compensació d'Assegurances, les decisions del qual tenen una enorme importància per al cobrament de les assegurances, pugui declarar realment extraordinari els fenòmens atmosfèrics de pluja i de vent que van tenir lloc el dies 7, 8 i 9 del mes corrent a les diverses zones de Catalunya, i, en aquest aspecte, el President de la Generalitat, personalment, s'ha posat en contacte amb el President del Consorci de Compensació d'Assegurances.

D'altra banda, a petició de la Generalitat, la Comissió Executiva del Pla de Reconversió Tèxtil es va reunir l'11 de novembre, considerant la problemàtica creada en diverses empreses tèxtils catalanes com a conseqüència de les recents inundacions, i va decidir nomenar una comissió de treball, que ha visitat les zones més afectades durant aquesta setmana, amb la finalitat d'avaluar sobre el terreny i poder informar la Comissió Executiva del Pla de les possibles mesures a prendre, paral·lelament a les que haurà d'arbitrar l'Administració central per a paliar les greus conseqüències de les inundacions.

Estalvio els danys, com deia, a instal·lacions esportives i a altres tipus d'instal·lacions. M'he referit només als danys més importants.

Amb aquesta situació, el Consell del dia 18 de novembre, va aprovar un decret amb les mesures següents: possibilitat de subvencions fins a 500 000 pessetes als habitatges afectats, fent extensius els beneficis del Decret 281/82, del 2 d'agost; possibilitat de subvencions a l'agricultura, com es va fer a Girona: 70% del crèdit, 30% de subvenció, i, si no hi ha crèdit, 20% de la subvenció —durant un any es consideren prioritàries les sol·licituds d'ajut dels afectats—; possibilitat de subvenció als establiments comercials fins a un 20% de la inversió i fins a un màxim de 600 000 pessetes més línia de crèdit; utilització, com he dit abans, dels romanents del Pla d'Obres i Serveis del 1982, canalitzant-los tots cap a les zones afectades; prioritat, en el Pla d'Obres i Serveis del 83, per a la reconstrucció dels serveis municipals afectats (hi ha un acord del Consell Executiu, que espero que el Parlament faci seu, perquè en el Pla d'Obres i Serveis, per a aquesta reconstrucció, es pugui arribar fins a una subvenció amb càrrec al Pla d'Obres i Serveis, del 100%); adquisició d'habitatges per a substituir aquells que hagin esdevingut irrecuperables —pensem, sobretot, en els habitatges totalment perduts del poble del Pont de Bar—; mesures de reconstrucció, també decidides pel Consell Executiu; vies i camins d'accés; camins d'ús comú agrícoles i forestals, donant-los prioritat absoluta; restitució i protecció dels marges dels rius, coordinant, evidentment, amb les confederacions hidrogràfiques —aquest és un dels temes que se'ns planteja més a tot arreu: el tema de la canalització, de la protecció i de la regulació dels rius; prioritat en la reconstrucció de la infraestructura principal de recs —ja he donat abans unes xifres d'avaluació dels danys: en un mes, el Consell Executiu ha de presentar el pla global de camins de les comarques del Pirineu i el pre-Pirineu, i, en un mes, el pla d'urgència que

contempli obres i correccions a fer a la xarxa hidrològica de Catalunya. Hi ha també en aquest Decret del 18 de novembre mesures de reequilibri com, per exemple, la cessió gratuïta de sòl industrial a les comarques del Pirineu i del pre-Pirineu, i l'impuls i el foment dels aeroports de la Seu i de la Cerdanya. Evidentment, aquest és un tema en el qual haurem de tornar perquè s'han de prendre, a més de les resolucions d'avui, altres mesures, i, com he dit, aquest tema de la reconstrucció de les comarques afectades per les inundacions em sembla que serà un tema constant i permanent en aquest Parlament de Catalunya perquè la gravetat del tema s'ho mereix.

Els eixos d'actuació del Consell Executiu han de ser: primer, després de rebre les avaluacions i després d'una comprovació urgent i ràpida, desglossats per conceptes, fer la valoració total dels danys a Catalunya. Donar prioritat absoluta al restabliment normalitzat de les comunicacions a tot Catalunya i, amb una urgència especial, resoldre les dificultats de comunicació que hi ha per a alguns agregats o nuclis de població del Pirineu i del pre-Pirineu. Vetllar pel normal restabliment dels serveis públics en general, amb l'actuació amb el Pla d'Obres i Serveis, que he citat ja diverses vegades i que no repetiré. Demanar al Govern central —i aquesta és una acció important— un pla d'acció especial que complementi i amplii la declaració de zona catastròfica que va fer. Fonamentalment, en un punt, que és el punt tercer del Decret, que és el finançament de les despeses derivades dels danys en els béns i serveis transferits a la Generalitat de Catalunya. Aquest és un punt de diferència amb el Decret del País Valencià, i nosaltres creiem que, en un moment en què les valoracions no estan clarament definides, aquest finançament a negociar en un pla d'acció especial de les despeses en les competències pròpies de la Generalitat, s'ha de negociar. I ampliació d'ajuts, subvencions, crèdits, moratòries pel que fa referència a ajuts socio-laborals, equipaments municipals, instal·lacions agrícoles i ramaderes, industrials, comercials i d'altres tipus.

Hi ha dos grans temes que escapen la nostra competència i que han estat els més polèmics, que són la protecció civil i les obres hidràuliques, i crec que hem de demanar la seva transferència a la Generalitat i preocupar-nos de dos grans temes com aquests que han estat els més discutits probablement durant totes aquestes inundacions.

Hi ha el tema, evidentment, del finançament de la despesa, que nosaltres veuríem primer en ajuts que concedeixi l'Estat, materialitzats mitjançant les oportunes transferències de fons; romanents no invertits d'operacions de capital provinents d'exercicis vençuts; romanents no compromesos d'operacions corrents del pressupost del 82, i romanents no compromesos d'operacions de capital del pressupost del 1982. Espero que hi hagi resolucions en aquest sentit perquè, evidentment, l'aportament dels fons és important, és bàsic, i, sobre aquest tema, espero que el Parlament hagi de tornar a deliberar.

La reconstrucció de les comarques afectades de Catalunya demana, evidentment, no solament un debat parlamentari, sinó un esforç continuat i solidaritat. El Govern de Catalunya ho considera, a partir d'aquest moment i a partir del moment en què es van produir les inundacions, com una de les seves tasques prioritàries i donarà la informació al Parlament, i en rebrà l'impuls i el control, no solament perquè l'Estatut i el Reglament així ens ho manen, sinó perquè realment el tema

que ens afecta és tasca de tots.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Comencem ara amb els torns d'intervenció dels Grups, però abans dos Diputats no adscrits, els senyors Josep Maria Corral i Pere Roselló, han demanat d'intervenir en el debat.

Per un temps màxim de cinc minuts, té la paraula el Diputat senyor Josep Maria Corral.

El Sr. CORRAL : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, los Diputados no adscritos que militamos en el Partit dels Comunistes de Catalunya, en el PCC, enviamos el pasado 17 de noviembre un escrito a todos los Grupos parlamentarios y Diputados no adscritos de la Cámara, reclamando la necesidad de un debate en el Parlament sobre las recientes y graves inundaciones que han sufrido varias comarcas de Cataluña. No vamos a hacer hincapié en la gravedad histórica, ni en las importantes pérdidas humanas y materiales que se han producido. Todos tenemos conciencia de ello.

Este debate debe servir para analizar los daños, para pasar revista a las acciones de Gobierno desarrolladas y para marcar medidas y soluciones rápidas y eficaces, que permitan avanzar con celeridad en la reconstrucción total de las comarcas castigadas. En esa dirección hay que conseguir la declaración, para algunos lugares, de zonas de acción especial, junto a la declaración de zonas catastróficas ya decretadas.

Para conseguir el objetivo de la reconstrucción total de las comarcas, el PCC quiere plantear aquí, en el Parlament de Catalunya, las siguientes ideas, acciones y alternativas, que podrán llevarse a la práctica mediante un esfuerzo presupuestario de la Generalitat, pero, fundamentalmente, desde partidas especiales a cargo de los Presupuestos Generales del Estado, gestionados y administrados desde la Generalitat de Catalunya.

Varias ideas, acciones y alternativas, como, en primer lugar, la construcción de obras públicas con el fin de impedir efectos catastróficos en futuras riadas; hay que ampliar los muros de contención, adecuar los puentes, corregir los torrentes, construir canales de montaña, construir presas para llevar a la práctica una regulación integral de los ríos, utilizando el agua para regadíos y producción eléctrica, coordinando dichas presas para liberar los caudales de agua necesarios, y así evitar que el agua acumulada llegue al desbordamiento, con los consiguientes daños a la población, a los bienes materiales, a la agricultura y a la ganadería. Estas medidas deben contemplarse dentro de un plan nacional de aguas de Cataluña, y hoy reclamamos, una vez más, la inmediata elaboración de dicho plan.

Dos, puesta en marcha de un plan de viviendas, que repare y que reconstruya las viviendas inundadas, poniendo las medidas pertinentes para que no se edifique tan cerca de los cauces fluviales.

Tres, la precariedad de las carreteras existentes ha sido notoria, dejando innumerables poblaciones incomunicadas. Se hace urgente e imprescindible la construcción del eje transversal que comunique, atravesando las comarcas interiores, Balaguer con Gerona. El eje transversal hay que contemplarlo dentro de un plan nacional de carreteras, y permitirá un desarrollo económico para estas comarcas deprimidas, disminuyendo casi a cero las posibilidades de incomunicación.

Cuatro, lucha para que no se pierda ningún puesto de tra-

bajo, que las consecuencias de las riadas en algunas industrias, principalmente del Bages, no sirvan, o no se exageren en demasía para reestructuraciones de plantilla.

Cinco, repoblación forestal de las zonas despobladas y quemadas, pues los bosques retendrán el agua. Hay casos concretos en el Alt Berguedà.

Seis, limpieza de ríos y torrentes, canalizando el agua siempre que sea posible, y evitando la acumulación de escombros, como ha sucedido en la mina de Fígols sobre el Llobregat, que contribuyó a aumentar los destrozos.

Siete, estudiar detalladamente las indemnizaciones, una por una, de forma que se impongan criterios de racionalidad. Un ejemplo hipotético : no puede recibir la misma indemnización un payés que tenía cien vacas y ha perdido diez que otro que tenía diez y ha perdido las diez. En este capítulo no se deben olvidar los pequeños huertos trabajados por personas en paro, situados en el Baix Llobregat, cedidos y autorizados por ICONA.

Ocho, aplicar medidas especiales de apoyo a la agricultura, recuperando terrenos y cultivos agrícolas, así como reponiendo todas las pérdidas de ganado, especialmente en el Alt Pirineu.

Las alternativas presentadas y muchas más, correctas y necesarias también que saldrán en el debate, deben llevarse a cabo mediante la participación de los afectados, de sus organizaciones e instituciones, principalmente de los ayuntamientos que han desarrollado una gran labor; las organizaciones sindicales y agrarias, formando comisiones de seguimiento a distinto nivel...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat, li queda mig minut.

El Sr. CORRAL : Acabo, señor Presidente. Proponemos también la constitución de una comisión interdepartamental, formada por todas las Conselleries, que deben actuar en las comarcas afectadas para conseguir que la acción de gobierno de la Generalitat esté coordinada y alcance el máximo de eficacia.

Es necesario que todos los Diputados aclaremos el debate, que se iniciará el próximo miércoles en Comisión, de la ley de alta montaña, que, según como quede el articulado definitivo, puede ser un instrumento importante en la lucha por la reconstrucción de las comarcas de alta montaña siniestradas.

Creación de una comisión del Parlament de Catalunya de investigación y seguimiento que deberá abordar el estudio de posibles descoordinaciones, retenciones de agua en embalses —y a punto el de Oliana—, falsas alarmas, etc., así como desarrollar una labor de seguimiento en la aplicación y cumplimiento de las medidas de actuación marcadas, comisión que deberá estar compuesta por todas las fuerzas políticas que tenemos representación en este Parlament.

Nada más, señoras y señores Diputados; pedir disculpas porque mi intervención ha sido excesivamente telegráfica, pero el poco tiempo disponible no nos ha permitido otro tipo de intervención.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula ara, per un temps màxim de cinc minuts, el Diputat no adscrit senyor Pere Roselló.

El Sr. ROSELLÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, la nostra intervenció vol ser al més possible de

caràcter positiu, per a intentar ajudar a resoldre al màxim possible els greus danys ocasionats per les inundacions, i, a la vegada, també voldríem que es traguessin conclusions, encara que no és tan urgent, per tal d'evitar el màxim de danys en noves catàstrofes que es poguessin produir en el futur, encara que esperem que això no vingui mai més.

Nosaltres, arran d'aquestes inundacions, el nostre Grup va presentar una Proposició no de Llei al Parlament, en data 17 d'aquest mes, en la qual demanàvem tres punts concrets. En primer lloc, que es fes un pressupost especial que contemplés una quantitat de diners suficient, fora dels pressupostos ordinaris, per tal de fer front i esmenar els greus danys que s'han produït. L'altre punt era que el Pla d'Obres i Serveis tingués especial acció en les zones afectades, i que també es creés una comissió d'investigació, que lògicament hagués d'investigar tot el que ha succeït, i totes les accions que es prenguin a posteriori.

Lògicament, aquesta Proposició no de Llei, tal com creiem que marxarà aquest debat, la retirarem si les resolucions que es presentin —que creiem, i estem convençuts que així serà— seran del nostre grat.

No voldria passar aquesta intervenció sense agrair a moltíssima gent que ha fet possible que els mals no fossin més greus del que han estat. Cal dir, en primer lloc, que la cadena de radioaficionats va fer una gran labor arreu de totes les comarques afectades, avisant i subministrant informacions, i això, com dic, va ser d'un gran ajut; la Creu Roja, l'Exèrcit i les Forces de Seguretat, així com un gran nombre de voluntaris, i no podem deixar passar aquest Ple sense fer explícit reconeixement d'això.

Sense ànim de criticar, sinó, com diríem, de treure experiències, a l'ànim de tots hi ha la legislació sobre protecció civil. No està actualitzada, cal reformar-la, i, després, seria bo que les competències fossin traspassades, per tal que la coordinació fos més efectiva. Aquest és un tema, com dic, del qual també hem de treure experiències per al futur. No podem passar, d'altra banda, sense fer referència a la greu situació en què es troben diferents habitants de les comarques afectades. En primer lloc, la pèrdua de vides humanes, que sempre és greu, i encara ho és més quan són o eren el suport de les famílies; pèrdua de cases, amb la qual cosa s'ha endut, no solament les cases sinó tots els records i tots els utilitats de moltes famílies. En segon lloc, l'aïllament de moltes famílies, que es pot veure agreujat en els propers dies segons les incidències climatològiques; camins que es poden tallar per la neu i per altres fets, i, en tercer lloc, els pagesos que han perdut els mitjans físics per a poder continuar la seva professió, i alguns que encara no ho han perdut, però que estan pràcticament incomunicats per a poder anar a cultivar les seves terres, com és el cas de l'Os de Balaguer.

D'altres on el rec s'ha convertit en un secà. Sabem la gran diferència que hi ha de les terres de reg a secà, i això ha passat pràcticament al llarg de tots els canals dels rius, on s'han trencat els cercles i les rescloses. Les indústries tèxtils, les indústries turístiques, etc. quant als comerços, no cal dir que en zones com la de Lleida i de Balaguer han estat molt afectats. Institucions com «Arem», a Lleida, que és un centre de rehabilitació de minusvàlids físics, està sense hostalatge en aquests moments, no pot portar a terme la seva funció fonamental,

que és de rehabilitació. És a dir, moltes sèries de mals, i, finalment, cal també fer menció dels treballadors que s'han quedat sense lloc de treball, i, lògicament, si no se soluciona per una via directa i ràpida, això pot ser greu i aquesta gent pot perdre definitivament el seu lloc de treball.

Cal dir que tot això, aquests mals, s'han produït i no es poden valorar d'una manera ràpida. Creiem que no es pot saber en un termini curt, no es poden saber, en setanta-dues hores, els danys que s'han produït, sinó que els mals sortiran no solament en un termini més o menys llarg, sinó que molts no es veuran fins a la propera primavera, com, per exemple, pot passar en moltes zones agrícoles.

Bé, tots sabem que els mals s'han produït al llarg de tot el riu, però hi ha una zona que per la seva situació i perquè pertany a la Catalunya pobra, com podríem dir, que és la zona del nord, de les comarques del Pirineu, té molta superfície i molt pocs habitants, i aquests habitants estan fent un servei molt gran al país, i tots necessitem que continuïn per a l'equilibri sociològic, per a guardar la natura, etc. Però els hem d'ajudar al màxim, hem de fer grans esforços, no solament per a continuar com ara, sinó per a reequilibrar-ho tot al possible socialment. I l'esforç, a més dels ajuts, passa per un esforç polític de tots plegats, de tota aquesta Cambra; fer les lleis necessàries per a poder-lo portar a terme. No cal dir que som culpables en certa manera que les coses no hagin funcionat millor, per no haver fet una llei d'organització administrativa, per no fer la divisió comarcal i per no haver fet la llei de muntanya, que, en el cas de ser vigent en el moment d'aquesta catàstrofe, s'hauria pogut actuar molt millor.

No cal dir que vull fer ple reconeixement que hi ha comarques on això ha funcionat; no cal dir que a l'Alt Urgell cal reconèixer que el company d'aquest Parlament, Ganyet, va funcionar plenament i satisfactòriament, i al Pallars l'altre company Mesegué ho ha fet igualment.

Per acabar, cal dir que falten mesures concretes. Jo no hi faré referència perquè hi ha una sèrie de resolucions unitàries que aquest vespre es presentaran després que nosaltres les acceptem plenament. Solament vull dir que no veiem gens bé veure el Decret fet pel Govern central declarant zona catastròfica, però deixant, d'una manera insolidària, Catalunya sola per a resoldre els seus problemes. Creiem que quan passa una catàstrofe d'aquest tipus, la solidaritat, a part l'esforç màxim que haguem de fer tots els catalans, ha de ser una solidaritat de tot el país.

I, finalment —i ara acabo—, també demanem, i hi fem especial èmfasi, que les resolucions que avui s'aprovin en aquest Parlament es compleixin al màxim; que no passi com d'altres resolucions que han quedat al calaix dels oblits.

Res més. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Grup de Centristes, té la paraula el Diputat senyor Josep Clua.

El Sr. CLUA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, la luctuosa i completa informació rebuda sobre morts i desapareguts, així com els incalculables danys i perjudicis soferts en béns i atuell, agricultura, ramaderia, indústria, comerç, serveis, instal·lacions, infraestructura viària i sanitària, que afecten tants i tants municipis, i que s'eleva a milers de milions de pessetes, m'excusen de fer-hi referència, i dono gràcies al senyor Conseller per aquesta àmplia informació que

ens acaba de donar. Però no pot faltar, de part del nostre Grup, un pietós record als morts, la condolença als seus familiars i el ferm propòsit d'incondicional ajut per a tots els afectats.

És clar que les forces de la naturalesa es desgavellen, surten del seu marc, trenquen motllos, i tota la humana previsió sol ésser inútil, i llavors s'evidencia la impotència de l'home i la limitació de la seva obra. Al mesurament inusitat de 600 litres d'aigua de pluja per metre quadrat, contestava en forma patètica un perjudicat: «Sortia més aigua de la terra que en queia del cel». Quasi mai vist en els nostres entorns. Succeix després que el que ha vingut a dir-se «força major» sembla mort i desolació, sense que sigui lícit buscar pretextos ni atribuir responsabilitats. Tanmateix, però, algunes vegades, junt amb aquest fatal succés, es posen de manifest imprevisions inexcusables i greus defectes que multipliquen els mals, i encara faltes de diligència que haurien pogut, almenys, disminuir i, tal vegada, superar-los. Llavors, sí que és motiu d'especial atenció, però al seu moment i quan sigui oportú.

Vull dir amb tot això que en la nostra opinió no seria bo —i celebra aquest Diputat, en nom del Grup, que així ho hagin fet i així ho hagin manifestat els qui m'han precedit en l'ús de la paraula— que ara, en aquest debat general, allò que ha d'ésser objectiu principal i prioritari pogués quedar relegat per discussions més o menys justificades, sense altres finalitats que denunciar defectes, pregonar censures, airejar greuges, buscar, en definitiva, culpables, com si es tractava d'una cacera de bruixes, burxant encara més en la nafra viva d'aquells que la pateixen. Avanço que el nostre Grup no hauria entrat en aquest perillós i estèril joc dels despropòsits.

Quin dubte hi ha que hi ha pogut haver culpes per acció i omissió, malentesos, manques de coordinació i, fins i tot, inhibicions injustificades? Però seria injust de silenciar actituds abnegades de persones i d'institucions a les quals ha fet referència el mateix Honorable senyor Conseller. Tenim constància de defectes de coordinació, motivats en gran part per duplicitat de comandament, que és menester de corregir, evitant frecs i protagonismes, però sabem també d'abnegats serveis prestats per l'Exèrcit, forces de seguretat, la Generalitat, les diputacions, els ajuntaments, els organismes i els individus. Per exemple —cal dir-ho—, l'actitud vigilant a les preses de Mequinensa i Riba-roja va evitar irreparables danys per inundacions en les comarques tarragonines de la Ribera i el Baix Ebre.

I tant ha fet mal, unes vegades, la falta d'informació, com d'altres la informació sensacionalista i mancada d'objectivitat, capaç de produir alarmes injustificades que sols miraculosament no han acabat de manera tràgica. Em refereixo, concretament, als casos de les ciutats de Balaguer i de Lleida. Però ho repeteixo: no hauria estat bo d'orientar per aquest punxant camí aquest debat. La gent, el poble i nosaltres, parlamentaris, així ho hem entès. Perquè aquest debat, senyors Diputats, ha de ser de record amarg, de lliçó apresada, d'estudi crític fins al raonable i prudent, però, sobretot, de voluntat, d'esperança i d'acció solidària i plena. Voluntat de superar el mal, d'esperança d'aconseguir-ho, d'acció solidària i sense regateigs amb la dedicació de mitjans i diners que siguin necessaris. Diners, sí, senyors Diputats. D'on i com? Les Diputacions hauran d'exhaurir partides, romanents, valors i fins comprometre pressupostos i plans vinents... Havent-hi destinat ja els romanents

dels plans d'obres i serveis de l'any 82, i altres partides del seu pressupost, han obert camí per als plans i pressupostos del 1983; ocasió tenen, ara, per a justificar la seva permanència. La Generalitat hi ha d'acudir amb pressupostos extraordinaris, plans especials, inversions prioritàries, crèdits i subvencions fins a l'esgotament, i des de l'austeritat d'altres despeses, i tant en l'exercici de les seves competències com en l'ajut als municipis afectats, i així ho ha comprès el Consell Executiu, i en tenim prova evident mitjançant els seus Decrets del 10 de novembre i del 18 del mateix mes.

L'Estat, el seu Govern, ha de donar testimoni fefaent que la solidaritat és un concepte i un sentiment omnivalent; i aquí, que Espanya es comporti com a pàtria comuna i de manera indiscriminada. La declaració de zona catastròfica, aprovada pel Reial Decret del 12 de novembre del 82, equivalent al que es va articular per a paliar els efectes de les inundacions a llevant, amb moratòries fiscals i de Seguretat Social, línies especials de crèdit oficial i reparació de serveis públics, ha d'ésser ampliat, i pot ésser el començament, continuant amb les declaracions del Ministre d'Indústria, referides al sector tèxtil, que «habrá créditos excepcionales al 7%, de manera inmediata y en la cuantía de los propios daños, globalmente evaluados en unos 5 000 millones de pesetas», del Ministre d'Obres Públiques, referides a «inmediatas reparaciones de carreteras del Estado y de las obras hidráulicas afectadas, que, globalmente consideradas, podrían calcularse en más de 5 000 millones de pesetas»; amb compromís de reconstrucció, en lloc de major seguretat, del poble de Pont de Bar; del Ministre d'Agricultura amb actuacions especials de l'IRYDA i d'ICONA, i aplicació automàtica de la declaració de força major amb expedients de regulació d'ocupació. Totes són motius d'esperança, com ho són també, més, si és possible, les declaracions dels més alts responsables del partit que dona suport a l'immediat Govern del país.

Organismes, entitats, collectivitats, individus, tots hem d'assolir una obligació imperiosa de ciutadania i germanor; sols en aquest sentit ens hem de manifestar i ens manifestem en aquest debat. I no hem presentat prèviament propostes de resolució perquè ens havíem reservat la presentació de les nostres propostes per després d'haver sentit els diferents Grups o partits. Però, com que esperem —i entenem que seria bo— que es presenti una resolució unitària, nosaltres, el nostre partit, donarem suport a aquesta proposta de resolució unitària en quant que sigui manifestació d'aquests, els nostres sentiments.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES: Honorable President, senyores i senyors Diputats, en la impossibilitat —per causa del temps de què disposem reglamentàriament— de tractar dels problemes fonamentals, és a dir, descripció magnitudinal, intervencions dels poders públics i remeis proposats, ens limitarem a fer algunes consideracions globals dels esdeveniments, per a extraure'n alguns alligonaments.

No voldria repetir les descripcions que han estat fetes, d'una manera àmplia —gairebé diria que exhaustiva—, per l'Honorable Conseller, però voldria insistir sobre les conseqüències gravíssimes d'alguns aspectes d'aquesta riuada.

La primera és la pèrdua de vides humanes, cosa malauradament irreparable; famílies han vist desaparèixer sosteniments de família. Crec que els poders públics no poden ni desconèixer ni desatendre aquesta situació dramàtica.

La segona, que ja havia motivat una pregunta del nostre Grup, amb demanda de resposta oral, és el problema de les comunicacions o, millor dit, de les incomunicacions, que ha estat abordat abundantment per l'Honorable Conseller. És evident que aquest problema, especialment en les zones de muntanya, ha adquirit una gravetat extraordinària. S'han produït nombrosíssimes incomunicacions, algunes de les quals encara persisteixen, i, en alguns llocs, on teòricament els pobles no estan incomunicats, les comunicacions són tan precàries que poden quedar purament i simplement anul·lades amb l'aparició de les primeres nevades o dels primers rigors de l'hivern que tenim aquí.

El desenfrenament dels elements ha accentuat, encara, una situació ja difícil de per si, i tots els qui tenim alguna responsabilitat en aquest país hem de dedicar una atenció altament preferent a tots aquells nuclis de població, grans o petits, avui pràcticament isolats, que podrien desaparèixer, purament i simplement, perquè la resistència —gairebé diria l'heroisme— de les poblacions, senyors i senyors Diputats, també tenen límits.

Un altre greu problema és el de la terra. En molts indrets de Catalunya, i, en particular, en les terres de Ponent, en els llocs on hi havia falcies, ufanosos camps de blat, o d'alfals, o de fruita, ens trobem avui dia amb uns terrenys desolats, apocalíptics, recoberts de pedra, de grava o de sorra. Terrenys que eren magnífics prats pastosos, i que produïen llegums, i que produïen benestar i riquesa al país, avui dia són terres plenes de fang, terres pràcticament ermes.

Jo he vist plorar pagesos que m'ensenyaven les seves petites propietats transformades per aquesta horrible metamorfosi; ja no es tracta de la pèrdua d'una simple collita, cosa relativament fàcil d'avaluar i relativament fàcil de corregir. És molt més greu que això: molts pagesos s'han quedat sense terra. Les aigües els han pres la terra que ha fugit riu avall, i, a canvi, els ha deixat alguns espais, en alguns casos impossibles de regenerar.

Naturalment, caldrà fer un esforç sobrehumà per ajudar aquestes poblacions agrícoles, però no haurem d'oblidar de cap manera —encara que el problema sigui diferent— el sector industrial, que també ha sofert d'una manera gravíssima les conseqüències d'aquest desfermament de la naturalesa.

Penso en les conques del Llobregat i del Cardener, penso en el Ripollès, penso en el Berguedà, penso en el Baix Llobregat, penso en l'Egors, en aquestes magnífiques petites i mitjanes empreses, fruit de la dedicació, del treball constant dels nostres empresaris, que han vist esfondrar-se en l'espai d'una nit el fruit de tants anys de treball, i penso també, amb tendresa, en el problema humà dels treballadors que han perdut o que corren el perill de perdre els seus llocs de treball.

Hem de defugir tot protagonisme i hem de proscriure les paperasses inútils, no podem burocratitzar aquesta tragèdia, i no hem de tractar els catalans purament i simplement com uns pidolaires. Cal tractar-los amb el respecte i la dignitat que es mereixen, i, sobretot, cal examinar i tractar de cada cas, de cada problema, amb ganes de resoldre'l i amb el desig de con-

tribuir a la superació d'un mal pas del nostre país. Jo estic segur que, si aquest estat d'esperit preval, Catalunya, una vegada més, tornarà a fer miracles.

Aquesta catàstrofe, podia ser evitada? Les opinions autoritzades responen negativament, perquè és impossible d'oposar-se, amb possibilitats d'èxit, a un fenomen tan extraordinari com el que va succeir els dies 7, 8 i 9 d'aquest mes. Però les opinions ja no són tan coincidents quan es tracta de saber si es podien limitar, circumscriure, d'alguna manera, els efectes de la vinguda torrencial de les aigües. S'ha parlat i es parlarà encara del paper jugat pel pantà d'Oliana o el pantà de la Baells, del paper, en general, dels pantans, com a reguladors dels cabals. S'ha afirmat que les ordres de desembassament donades per la Confederació Hidrogràfica des de Saragossa podien ser insuficients o inadequades, i, evidentment, calia tenir en compte quins eren els cabals d'arribada i quins eren els cabals de sortida. No acusem concretament ningú, però creiem que cal fer una enquesta aprofundida que reveli les possibles imperfeccions en les regulacions de les aigües. L'opinió pública, senyores i senyors Diputats, té el dret d'estar informada exhaustivament en aquest punt tan important de la tragèdia que acabem de viure.

Ja que parlem d'aquest tema, que se'ns permeti de repetir allò que ja vàrem indicar en el debat polític celebrat el mes de setembre en aquesta Cambra. És necessari, és indispensable que es posin en marxa els mecanismes processals corresponents, per tal de dotar la nostra autonomia de certes competències exclusives que són reconegudes a altres Comunitats Autònomes, com, per exemple, l'Aragó, en matèria d'ordenació de recursos i d'aprofitament, no solament hidràulics sinó també hidroelèctrics, competències que no són explícitament reconegudes pel nostre Estatut. De cara al futur, si fins ara podíem conservar algun dubte sobre la conveniència de fer l'embassament de Rialb, ara, després del tràgic desbordament del Segre, aquest dubte ja no és legítim. Cal construir ràpidament aquest pantà, cal que el Consell Executiu faci pesar la seva influència prop de l'Administració central per tal que es comencin, sense tardar, les obres corresponents, no solament per a regular les aigües del Segre, sinó també per a aprofitar-les i portar-les cap a les comarques assedegades de la Segarra i de les Garrigues.

Evidentment, no vull adreçar crítiques concretament a ningú, més aviat m'agrada i m'és plaent d'adreçar elogis, i, per començar, als nostres ajuntaments, als ajuntaments del nostre país. En conjunt, i jo personalment no en conec cap excepció, els municipis amb els batlles al cap han respost admirablement, i crec que el Parlament els ha de retre l'homenatge que es mereixen; s'han entregat en cos i ànima a la salvaguarda dels interessos, de les vides i dels patrimonis dels seus conciutadans, i, en definitiva, han respost a l'esperança que s'havia posat en la seva gestió, en la seva administració i en les seves responsabilitats. I tampoc no em dol de reconèixer que les nostres institucions han donat proves d'una real voluntat de servei al país. Com molts de vostès, jo he parlat amb moltes autoritats locals, amb moltes dones i amb molts homes del nostre poble, i arreu he escoltat, amb satisfacció, molts més elogis que censures. S'ha constatat una presència, una voluntat de participació en el dolor aliè, una voluntat realista de trobar remeis als problemes plantejats, i la gent ha comparat, la gent ha fet avaluacions, i jo no quedaria sorprès si se'm digués que

la majoria dels nostres compatriotes hauran comprès millor l'autonomia constatant el valor de les conductes en aquestes hores tràgiques i difícils que en cent conferències doctorals o electoralistes. Enmig de tants motius de preocupació i de tristesa, potser sí que aquestes jornades deuen haver servit per a revelar les possibilitats que tindria el nostre país si realment estiguéssim en mesura d'autogovernar-nos, tal com desitgem i tal com ens ho mereixem.

I ara que les aigües retornen pausadament als seus llits, ara que ja han arribat a salvar-se, provisionalment, les dificultats més peremptòries, ara convé que tot el país, amb les institucions al davant, prengui realment consciència del que ha succeït i que ens conjurem tots plegats a recollir els allisonaments reals del que ha passat. Cal que els familiars de les víctimes, cal que tots els damnificats, pagesos, industrials, simples particulars, vegin apropar-se un gest d'amor, vegin apropar-se els fruits de la fraternitat de tot un poble. Cal que la fesomia geogràfica del nostre país recuperi ràpidament el seu visatge normal i encisador. Cal, en fi, com a conclusió d'aquesta gran tragèdia, que retrobem els sentiments de germanor i de civisme que sempre han ajudat el nostre país a tirar endavant. Si ho fem així, una vegada més, Catalunya haurà estat fidel a ella mateixa.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, té la paraula el Diputat senyor Francesc Padullés.

El Sr. PADULLÉS : Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, nosaltres vam sol·licitar de seguida, igualment com altres Grups, de tenir un Ple extraordinari del Parlament per a discutir aquest tema. La importància de la catàstrofe, les desgràcies, les víctimes que ha comportat, exigien que el tema no passés per una simple sessió de Comissió, sinó que vingués a un Ple, que es discutís i que s'aproveessin resolucions que apropiessin, encara més, aquesta institució als ciutadans i que es veiés que ens preocupem pels problemes i que hi aportem solucions.

Nosaltres entenem també que aquest ha de ser un Ple positiu, que ha de ser un Ple que miri endavant, que ha de ser un Ple que vagi a resoldre problemes, que impulsi l'acció de Govern, que estigui al costat del Govern, i, per tant, nosaltres entenem que cal anar a la recerca d'aquelles resolucions que ens apuntin i que ens presentin davant el poble de Catalunya com el que volen en aquests moments : unes institucions al seu costat i unides, perquè al voltant d'aquest problema —entenem nosaltres— no hi caben partidismes. En aquest sentit, estem basicament d'acord amb el conjunt de les propostes que hi havia en la intervenció de l'Honorable senyor Conseller —no aportarem massa dades en relació amb les que ell ens ha facilitat en la seva intervenció—, i, les propostes que avançava, nosaltres entenem que es poden plasmar en una resolució i que se'ls pot donar ple suport.

El que sí que voldriem, però, és que en aquest context, en aquest context de treballar conjuntament, hi hagués alguns elements de reflexió al voltant de dos temes que nosaltres considerem essencial que en parlem. I dic elements de reflexió que poden tenir cantells de crítica, però que no tenen necessàriament la voluntat de ser elements crítics, que són els elements de la informació i de la coordinació. Nosaltres hem con-

statat, en la intervenció del senyor Conseller i en altres intervencions, que hi ha hagut bona informació, que hi ha hagut bona coordinació, però tenim una mica la sensació que hi ha hagut una certa actuació desigual, segurament fonamentada en el fet que la gravetat de la catàstrofe ha estat molt diferent en unes i altres zones de Catalunya. Però nosaltres entenem que l'element de la informació ha estat un element fluix, almenys pel que fa referència a una zona que és la zona on ha estat afectada, fonamentalment, la indústria : les conques del Cardener i del Llobregat. Informació als afectats, que en cap moment no sabien exactament què succeïa, quina capacitat de metres cúbics d'aigua baixava, si eren les comportes, si era el pantà, què s'havia de fer. Informació als ciutadans de la resta de Catalunya, que, en no tenir coneixement exacte del que succeïa en aquests llocs, van rebre alarmats algunes informacions i es van crear situacions d'un cert pànic. I informació a les institucions, que sabessin que la Generalitat estava vetllant pel que succeïa i que les coses no anirien més enllà.

A mi em deia un alcalde, en una de les primeres reunions que vam fer, el mateix dilluns a la nit, que es va passar tot el diumenge i bona part del dilluns amb una ràdio penjada a l'esquena, vejant si algú li explicava el que estava succeïnt, per a poder ell actuar en una direcció o una altra. I això ho feia mentre estava assegut al despatx de l'ajuntament, mentre estava ajudant els obrers d'una fàbrica a posar una paret de totxos, perquè li semblava que podrien parar l'aiguat, i mentre estava ajudant a treure vedells d'una granja. I l'home explicava que l'únic que havia sentit per la ràdio era música i música i música, i en cap moment no se li va explicar, a ell que estava patint aquesta situació, exactament què passava i què havia de fer.

Però hi ha un fet greu en aquest element de la informació, almenys en aquella zona. Dilluns, a les dotze del migdia, corria la informació, donada fins i tot per una ràdio, que ningú no es preocupés però que s'estigués al cas que s'anaven a tornar a obrir les comportes d'un pantà que està en el Cardener. Tothom, una mica preocupat, perquè l'aigua ja havia pujat moltíssim, anava ja a veure què tornava a passar, perquè la informació que baixaria aigua, diumenge, i que era perquè s'obrien les comportes, s'havia facilitat a uns ajuntaments, però a d'altres no, i els que no se'ls havia facilitat s'havien trobat enmig del problema. El cas és que pocs minuts després es deia que aquesta era una informació que calia rectificar perquè possiblement s'anava a volar una part del pantà, perquè el pantà no aguantaria. I pocs minuts després es donava la informació que no passava res, que no s'obrien les comportes, etc. Posteriorment, però, i no aquell dia sinó uns dies després, es va donar una informació —que jo entenia que potser se'ns facilitaria aquí, i que en tot cas jo no acabaré d'aprofundir perquè aquest pot ser un tema de la necessària comissió d'investigació i seguiment dels acords d'aquest Parlament—, que va aclarir una mica els fets, però que va introduir un neguit entre els ciutadans, i és que no havien funcionat les comportes i que és molt possible que s'hagués hagut d'actuar d'una manera més decisiva, tot i que evidentment això no significava volar el pantà.

Al marge del que doni el resultat d'aquesta investigació, la no-informació puntual d'aquests fets, que no diposessin les primeres autoritats, els ajuntaments de la comarca, d'aquestes

informacions va crear, i jo els ho puc assegurar, una sensació d'una certa orfandat, que no se sabia exactament el que passava.

En aquest mateix sentit, i repeteixo que tot i que puguin tenir alguns cantells crítics —que segurament no són cantells crítics contra el Consell Executiu, sinó que hi pot haver altres elements d'informació que no hagin vingut per altres vies que era per on havien de venir, de competències que encara no té el Consell Executiu—, hi ha l'element de la coordinació. Nosaltres ens volem sumar a aquesta sincera felicitació a tot un sector de la base de protecció civil, però també hem de dir que no hi ha hagut, en aquest sentit, un ajut ple i a l'abast de tothom. En aquest sentit, nosaltres donem suport a la iniciativa que ja es facin efectius els traspassos en aquest tema, i que cal anar a una reorganització del que és el Servei de Protecció Civil, perquè cal dir que dintre d'aquest ajut que es va donar també és cert que, en no haver-hi una orientació concreta i correcta es van donar algunes informacions que no van ajudar a fer front al problema que teníem al davant.

Però hi ha el tema de la coordinació. Vull tornar a dir que segurament les conques del Cardener i del Llobregat no són les zones en què hi havia una catàstrofe de les magnituds que hi havia en altres llocs, però he de dir també que el mateix dil·luns a la nit es reunia en un dels ajuntaments més afectats la majoria dels alcaldes de la comarca i els dos Diputats al Parlament de Catalunya que se'ns va convocar per a anar a la reunió, perquè no hi havia informació del que calia fer i hi havia problemes seriosos d'aigua, hi havia els problemes dels telèfons, que estaven tallats, hi havia els problemes que algunes carreteres estaven tallades, etc., i allà no sabia ningú què havia de fer. En aquesta reunió es va prendre l'acord de sol·licitar, en una altra reunió, per al dimecres següent, la presència de la Generalitat, i se'ns va encarregar tot un seguit de gestions que el Conseller ha esmentat abans: la reunió amb els comitès d'empresa, etc. Però fins el dimecres no vam tenir nosaltres, de manera organitzada a la comarca, una presència de la Generalitat, del Consell Executiu. No a través d'un Conseller, perquè estaven units en Consell Executiu, sinó a través d'un alt càrrec del Departament de Governació, si no ho recordo malament. Però fins el dimecres. I nosaltres, en aquesta reunió no vam poder institucionalitzar això que resulta que s'ha estat institucionalitzant en altres llocs, que era una manera de sortir de l'*impasse*, i allà, els ajuntaments és possible que s'hagin de pagar de la seva butxaca els camions-cisterna que han hagut d'anar a buscar a empreses privades perquè no hi havia cap altra manera de solucionar-ho, malgrat que en altres llocs sembla que hi ha un acord que això es podrà resoldre per una altra via, que espero que allà també es faci. Nosaltres no vam poder institucionalitzar aquest tema i l'única informació que vam tenir, que després hem vist modificada, és que hi havia un decret que donava un marge de setanta-dues hores des de la seva publicació, per a poder-s'hi acollir i que va rebre, diguem-ne la queixa, del conjunt d'ajuntaments que amb setanta-dues hores no n'hi havia prou, i després s'ha demostrat que era així, i el mateix Consell Executiu ha allargat el termini.

Jo no vull dir —al marge de la possible broma que hagi pogut fer, senyor Macià, en relació amb el tema dels camions-cisterna— que no hi hagi hagut una preocupació del Consell

Executiu. Hi ha estat, aquesta preocupació, i hem sabut informacions puntuals de la presència d'alguns funcionaris del Departament de Política Territorial i Obres Públiques que visitaven les carreteres, d'algunes trucades del Departament de Sanitat, però no hi ha hagut una actuació que coordinés les forces dels ajuntaments i el que s'havia de fer. I hem tingut que la Cambra del Comerç anava en una direcció, que els ajuntaments anaven en una altra, que els Diputats ens bellugàvem amunt i avall, que tothom feia el que podia, però que no hi havia una organització sobre la taula, ni la presència del Consell Executiu allà que digués «les coses poden anar per aquí, o poden anar per allà, aquestes són les coses que hi ha». I això en una comarca on ha plogut sobre mullat, senyor Conseller i senyors Consellers del Consell Executiu, en una comarca on tenim una taxa d'atur altíssima, en una comarca on ens ha afectat —dades de la reunió que vam tenir amb els comitès d'empresa— uns 5 500 treballadors i unes trenta empreses presents a la reunió, i que ens ha afectat empreses que són en suspensió de pagaments, en suspensió de contractes, a través del Pla de Reconversió, o en petició d'això, amb expedient de crisi, etc.

I, en aquests moments, la gran preocupació de la zona, de la conca del Cardener i del Llobregat, és en quina situació quedaran les indústries d'aquella zona. En quina situació perquè nosaltres, que entenem que el Parlament ha de treballar en les seves resolucions en la direcció de procurar garantir el lloc de treball a tota la població activa de les empreses afectades, a garantir al cent per cent els sous dels treballadors afectats, tot i que entenem que cal veure com aquests treballadors no cobren el cent per cent del seu sou i es queden a casa, sinó que participen en el procés de recuperació d'aquestes indústries, ja sigui a través de posar la maquinària en condicions, ja sigui a través d'altres formes que caldria estudiar, nosaltres entenem que cal salvar aquests llocs de treball i que cal fer participar els treballadors en la recuperació d'aquestes indústries. I entenem que això hauria de formar part de la resolució d'aquest Parlament, alhora que entenem que caldria un suport clar i enèrgic perquè aquestes empreses aconseguissin crèdits a través dels diferents mecanismes que es poden utilitzar.

Cal, doncs, actuar, entenem nosaltres, amb molta valentia, i com deia el Molt Honorable President de la Generalitat en una visita al Bages, cal anar pel dret a ajudar les empreses i a tots els que s'han trobat en una situació difícil per aquest aiguat. I en aquest sentit, nosaltres entenem que hi ha elements positius. El reial Decret-llei declarant zona catastròfica, el Decret de la Generalitat, les actuacions que sabem que estan pendents de les Diputacions... però la nostra preocupació és que es dissimulin aquestes actuacions, una en l'altra, que hi hagi una certa descoordinació de tot això, i que en aquesta situació hi hagi qui se'n pugui aprofitar en contra del que són els interessos de la collectivitat.

Acabo —crec que el temps se m'ha acabat ja— dient que nosaltres donarem suport a les resolucions que vagin en aquesta direcció, i recordant també que hi ha en aquests moments una zona fronterera entre Catalunya i França, que és Andorra, que exigeix també la nostra solidaritat, tant pels andorrans afectats com pels treballadors que estan en aquests moments treballant a Andorra i que tenen la seva situació laboral en greu perill.

Moltes gràcies, senyores Diputades, senyors Diputats. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller de Governació desitja intervenir novament. L'Honorable senyor Conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats. Una molt breu intervenció per agrair el to i el contingut de la intervenció del senyor Padullés, però per explicar una cosa que crec que convé que es digui en aquest Ple, i és que realment quan la inundació cobreix grans àrees de Catalunya hi ha unes prioritats molt clares. I és clar, el dia 8 de novembre i el dia 9, les prioritats anaven enfocades, i crec que ningú a no hi pot fer absolutament cap retret, al salvament de vides humanes. Aquesta era la preocupació principal del Consell Executiu. Hi havia hagut morts, desgraciadament. La nit del 7 al 8, a dos quarts de nou del matí del dia 8 la situació de la crescuda de l'aigua a Balaguer era impressionant, amb perills de destrucció de ponts. A dos quarts de dotze la crescuda de l'aigua a Lleida era realment també impressionant, i es va fer evacuar el Pont Nou a petició del senyor alcalde de Lleida, i aleshores, la baixada de les aigües en el pla feia témer la possibilitat de moltes desgràcies de vides humanes en la zona de la Noguera i del Segrià. I per tant, en aquest moment és quan s'estableix d'una manera automàtica una prioritat, que és el salvament de vides humanes i que passa per sobre de la destrucció de les terres de conreu i que passa per sobre de les inundacions d'indústries —encara que aquests temes tinguin una gran importància— i que passa per sobre de la suspensió de treball en les indústries que queden inundades, i aleshores, l'illustre senyor Diputat ha d'entendre que el Consell Executiu concentrés la seva actuació en el Segrià i la Noguera i que en els dies següents —perquè hi va haver comarques que també es van sentir marginades— la concentració dels esforços anés molt més pels temes de subministrament d'aliments i de medicaments, i de camions-cisternes... i aleshores es va posar l'accent i l'esforç en les zones de la muntanya i en les zones comunicades, fonamentalment primer de Martinet i de l'Alt Urgell, i després dels dos Pallars. I que el tema del Bages, tot i la seva gravetat —i aquí no cal fer comparacions ni greuges comparatius—, no presentava, almenys des de la informació que nosaltres en teníem, aquest perill de vides humanes, ni aquest perill de manca d'aliments i de manca de medicaments, almenys d'una manera generalitzada, senyor Diputat.

No obstant això, em sembla que va ser el mateix dimarts al matí, dia 9, que el senyor Amat, Director General de Carreteres, va recórrer el Bages; que hi va haver unes visites del Director General del Medi Rural a la comarca del Bages i del Berguedà, el 9 i el 10; que després hi ha hagut visites del mateix senyor President i del Conseller d'Indústria; immediatament després el Conseller d'Agricultura hi ha anat, també els alts càrrecs del Departament d'Obres Públiques, i jo li voldria citar una reunió a l'Ajuntament de Manresa, amb el consistori, i els sindicats i visita de la zona afectada pel Director General de Medi Rural; reunió a l'Ajuntament d'Artés amb l'alcalde i regidors, Cambra Agrària local i Cooperativa, visita de la zona afectada; reunió a l'Ajuntament de Berga, parlant del Berguedà, amb l'alcalde i altres alcaldes de la Mancomunitat, visita a la zona afectada; a Guardiola de Berguedà, reunió

amb l'alcalde i amb els afectats, visita a la zona; Bagà per la muntanya, reunió amb els alcaldes de Bagà, Castellar de N'Hug, la Pobla de Lillet, Guardiola de Bergadà, posterior visita a la zona afectada; per últim, reunió de coordinació amb els nostres serveis i el Secretari General Tècnic del DART a Lleida. Després d'aquesta visita se'n va anar a Lleida que és on, evidentment, concentràvem els esforços.

Per tant, jo ja he dit que em sabia greu no citar totes les poblacions comunicades, perquè quan m'he assegut el senyor President em recordava també els problemes del Baix Segre, de la Granja d'Escar, on els danys en l'agricultura són molt grans, són molt grans i em complau aquí en aquesta intervenció, citar-ho. Hi ha comarques que es poden sentir més desateses que altres, i comprenc molt bé la intervenció del senyor Padullés, però el tema que tant s'ha comentat en aquest Parlament d'establir prioritats i d'actuar en funció de les prioritats, li asseguro al senyor Diputat que en unes inundacions, la gravetat dels fets, per ella sola, indica les prioritats i la prioritat fonamental és el salvament de vides humanes quan ja havíem tingut la desgràcia de perdre algunes vides.

Moltes gràcies, senyor Padullés.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Padullés desitja intervenir? En aquest cas, no pas més de dos minuts.

El Sr. PADULLÉS : Gràcies, senyor President. No seran més de dos minuts.

Jo vull recordar que he començat parlant de l'acord global en la intervenció del senyor Conseller i que introduïa alguns elements de reflexió que podien tenir algun cantell crític. Alhora que jo també m'he adonat que he fet una intervenció excessivament localista i que possiblement això ha posat sobre la taula només els elements més negatius que jo entenia que calia posar sobre la taula, perquè els positius els ha dit el senyor Conseller.

En tot cas, jo vull tornar a recordar que estem d'acord en l'ordre de prioritats. Però, dos elements que eren crítics i que ho continuen essent. Un és que és cert que fins dimarts no hi va haver algunes visites de la Generalitat, però l'altre és que no es va institucionalitzar aquesta relació i com es podien resoldre els problemes. Vostè m'ha citat una llista de visites, sí, molt bé, i l'Honorable senyor President va estar al Bages, i amb això nosaltres estem molt contents perquè el Consell Executiu ha visitat la zona, però el que nosaltres reclamem, entenc jo, i quan dic nosaltres vull dir no només en tant que Diputat sinó que les reunions que hem fet era una atenció coordinada que permetés abordar els problemes globalment. Perquè ara ja han passat els aiguats, ara cal anar a veure com reconstruïm tota aquesta zona, i aquí jo li puc dir al senyor Conseller que d'aquí a un mes veurem com tot i essent molt greus els aspectes d'obres públiques, del camp, etc. els llocs de treball del Bages passaran a tenir una gran importància, així com una indústria que és centenària.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Grup Socialista té la paraula el Diputat senyor Joan Ganyet.

El Sr. GANYET : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats. El que ha succeït a Catalunya amb els aiguats dels dies 7, 8 i 9 de novembre és d'una gran magnitud i els meus antecessors en la paraula ho ha posat de manifest. És una tragèdia nacional catalana, i a una tragèdia nacional catala-

na li correspon una adequada resposta nacional catalana. Es, doncs, convenient que ens adonem, amb totes les conseqüències, de la dimensió de la catàstrofe que acaba de passar al nostre país. Potser les escasses quanties de les valoracions inicials —i recordo aquí la d'una persona significada, membre del Consell Executiu, que havia parlat de 3 000 milions de pessetes de danys per a tot Catalunya— han provocat que les col·lectivitats catalana i també espanyola, no directament afectades, hagin hagut d'anar descobrint a poc a poc, massa a poc a poc, la veritable magnitud del que ha succeït.

Endemés de les desgràcies personals irreparables, els danys a Catalunya oscil·len —segons els nostres càlculs, que coincideixen avui amb els del Conseller Honorable senyor Macià Alavedra— entre els 25 i els 30 mil milions de pessetes. Per tant, he de dir que la manca d'informació inicial ha estat molt perniciosa, i això ens hauria de servir a tots de lliçó de cara al futur. Les àrees més afectades són, sens dubte, les comarques del Pirineu, les comarques de la conca del Llobregat i del Cardener i les terres de Lleida a la Conca del Segre, i els danys ocasionats per aquests aiguats són diferents, tenen especificitats i característiques diferents, segons quina d'aquestes àrees hagi estat danyada.

A les comarques de l'Alt Pirineu, del Pirineu, el Ripollès, el Berguedà, l'Alt Urgell, la Cerdanya, els Pallars, la Vall d'Aran, el problema inicial va ser d'incomunicació, immediatament després de la constatació de la pèrdua de les terres, de les poques terres conreables al fons de les valls, i d'habitatges. Per exemple, el cas del Pont de Bar : l'Alcalde de Pont de Bar és aquí amb nosaltres i jo li vull expressar la meua solidaritat.

La Ribagorça i la Vall d'Aran no van tenir tants problemes, perquè s'havia fet una tasca prèvia de canalització dels rius, i això també és una altra lliçó que hem d'aprendre de cara al futur. ¿Saben vostès el drama que significa per a una comarca o per a un conjunt de comarques que en quatre o cinc hores quedin tallades totes les seves vies de comunicació amb l'exterior, cap al nord, cap al sud, cap a l'est, cap a l'oest, i totes les vies secundàries de comunicació interna amb la capital comarcal? I el cas d'Os de Civis, que ha esmentat el Conseller Macià Alavedra, però no ha esmentat exactament com està. Hi ha hagut una companyia de soldats que ha intentat fer un pas provisional, no per a carruatges o per a cotxes, sinó per a animals, per a cavalcadures, i no s'hi arriba des d'enlloc, perquè ja sap que l'únic camí que hi ha és el camí d'Andorra. Però, en fi, la llista que ha dit de pobles encara incomunicats és ben correcta. I, a més, hi ha hagut una altra cosa : és l'arribada de l'hivern. Saben vostès que en gairebé tots aquests pobles incomunicats, que són els de les valls més altes, hi ha nevat un pam i mig. Nosaltres hem fet uns càlculs i veiem un seriós perill de desertització immediata, l'arribada de l'hivern, la incomunicació, potser a un 30% de les valls del Pirineu que han arribat al punt, probablement, del no-retorn. I això és, ni més ni menys —i aquesta xifra penso que és ben significativa—, el 10% de la superfície del nostre país. Hi ha hagut també allà dalt el cas d'Andorra, que ha esmentat el senyor Padullés, amb la qual nosaltres hem mantingut una relació ben directa, sempre que això fos possible a través dels mitjans de comunicació telefònics. Ens hem relacionat ben directament amb els comuns de Sant Julià, d'Escaldes, d'Andorra la Vella, amb el Consell de les Valls, i m'agrada d'esmentar en aquesta inter-

venció que el Cap del Govern es va entrevistar amb els senyors Alfonso Guerra i el senyor Reventós en la visita que van realitzar a les comarques afectades de Catalunya.

Finalment, vull dir respecte al Pirineu que s'ha afegit a la precarietat instal·lada de sempre —el dèficit crònic d'equipaments públics— aquesta clatellada impressionant. Qui negarà a partir d'ara la conveniència que es doni, als ajuntaments que l'han demanat, des de les capitals de comarca, les ràdios comarcals que haurien fet un gran servei en aquesta catàstrofe? O bé, qui negarà la conveniència que a partir d'ara hi hagi, com a mínim, dos helicòpters amb base permanent al Pirineu, com fan els francesos en les seves muntanyes? Les comarques de la conca del Llobregat i del Cardener han sofert també una dura prova. L'acció de les aigües ha colpit —com aquí s'ha dit— sobretot la indústria, una indústria en crisi greu, la indústria del tèxtil i d'altres branques, i també la mineria, les comunicacions i l'habitatge. I a les terres de Lleida, a la Conca baixa del Segre, s'han produït danys importants per anegament de les terres d'alt valor agrícola i de les instal·lacions de fred industrial de la fruita, i també per la inundació de baixos de cases i d'equipaments públics a les ciutats.

Ens enfrontem, doncs, amb una de les situacions més dramàtiques dels darrers anys i una de les proves més decisives de la col·lectivitat catalana. L'equilibri territorial del nostre país és en perill i les institucions catalanes s'han de pronunciar i han d'actuar respecte a això. Davant d'aquesta catàstrofe hem de fer una valoració, molt ràpida, perquè no hi ha més temps, de l'actuació dels poders públics. I hi faré, potser, tres referències negatives i una referència positiva.

No ha funcionat suficientment la coordinació de la Generalitat amb els òrgans de l'Estat. Ha funcionat millor la coordinació dins de la Generalitat. No han funcionat els comandaments del Servei de Protecció Civil, i això és molt greu perquè ens posa al nivell dels països més subdesenvolupats. I no han funcionat tampoc suficientment els canals d'informació del Consell Executiu els primers moments, la qual cosa ha deixat una sensació d'abandó entre els més afectats. A Barcelona, penso, no es coneixia la veritable dimensió del que succeïa durant les primeres hores. El Conseller Macià Alavedra ha fet referència al fet que s'havien produït inundacions a Lleida i que això se sabia les primeres hores de dilluns. Però, lògicament, aquestes aigües havien passat per algun indret, i, llavors, les terres del nord del que s'entén per la «província de Lérida» també havien sofert aquestes desgràcies.

La referència positiva que volia fer : els que sí que han jugat un rol important, molt decisiu en moments de tragèdia i d'incomunicació, són les instàncies intermèdies, constituïdes espontàniament pels ajuntaments, a través de les juntes de coordinació, primer a l'Alt Urgell, després als Pallars, al Segrià, i, com s'ha vist per les intervencions anteriors, finalment a d'altres comarques. Convindrà, doncs —aquesta és una reflexió que faig—, que avanci el procés d'institucionalització de les comarques si es volen garantir uns nivells eficaços de govern a Catalunya i l'establiment d'uns interlocutors vàlids al llarg i a l'ample del territori català. Perquè, estaran tots d'acord amb mi —em penso— que de vegades no és suficient el diàleg desigual de cadascun dels Departaments del Consell Executiu de la Generalitat, o de cada Ministeri del Govern central, amb cada ajuntament, perquè, de vegades, aquest ajuntament té

una demografia molt minsa, que no arriba als 200 habitants.

Quines accions de govern s'han de realitzar a partir d'ara? Evidentment, tota la potència de la Generalitat s'ha d'adreçar al restabliment de la normalitat, en totes les àrees afectades per danys agrícoles, industrials i comercials, donant prioritat —perquè avui s'ha parlat de prioritat, però cal tornar-ho a dir— a les accions destinades a lluitar contra els perills de despoblació en les àrees en què aquest perill és més imminent, i, en aquest sentit, és bàsica la canalització dels rius, l'obertura i el millorament —perquè les carreteres no han de quedar pitjor de com estaven abans, ni han de quedar igual en algunes àrees del nostre país de com estaven abans, sinó que s'han de millorar— de les comunicacions viàries. La reconstrucció de la xarxa d'irrigació, i també el restabliment de les terres que l'aiguat s'ha endut. Vostès saben el drama que significa per a les petites valls del Pirineu el fet que, pràcticament, la totalitat de les terres del fons de les valls, se l'hagi endut l'aiguat i que no en tinguin d'altres; són les úniques terres conreables, són les úniques terres mecanitzables.

S'ha d'assegurar una adequada coordinació de la Generalitat amb l'Estat, demanant que cap dels recursos possibles de cap dels Ministeris implicats es perdi, que no hi hagi, sobretot, duplicació d'actuacions, perquè això voldria dir, ineluctablement, que es deixés d'actuar en altres indrets i sectors essencials. El paper d'aquest Parlament és, doncs, important. Amb la votació de les resolucions després d'aquest debat es pot impulsar, es pot dirigir l'acció de govern, i es pot controlar també aquesta. Nosaltres, que hem treballat des del començament, i moltes vegades *in situ*, a la vora de l'aigua, en tot aquest dramàtic afer, hem ofert a la resta dels Grups parlamentaris redaccions de resolucions que creiem que són ajustades i de gran responsabilitat, i que tenien, a més, la virtut, essencial en les circumstàncies en què vivim, de poder aplegar la unanimitat de tots els Grups, la unanimitat de totes les senyores i els senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat, li prego que acabi. Ha passat ja bastant del temps.

El Sr. GANYET : Acabo, senyor President. Si aconseguim aquesta unanimitat, crec que haurem fet un bon servei al nostre país damnificat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats. (*L'H. Sr. Conseller de Governació demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : El senyor Alavedra? El senyor Conseller de Governació desitja parlar novament.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, també celebri i agraeixi la intervenció del senyor Ganyet i el seu contingut i els elements crítics i els suggeriments que porta. Jo només volia fer referència a un tema que ell ha dit, d'informació en els primers moments, que feia referència a un Conseller de la Generalitat. Jo volia aclarir, d'acord amb el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, que ell, en el primer moment —em sembla que per la televisió de l'Estat— va parlar de 3 000 milions en reparació de carreteres de la Generalitat, i la xifra avui pressupostada, quan es coneix la magnitud dels danys, és de 3 850 milions. Per tant, la diferència no era tan gran i, immediatament, el mateix dilluns, a la Diputació de Lleida, jo mateix vaig convocar una roda de premsa amb tots els mitjans de

comunicació i les agències, i, conjuntament amb el Governador civil, el President de la Diputació, el Cap de la Guàrdia Civil i el Cap de la Policia Nacional a Lleida vam fer una roda de premsa i, a continuació, la va fer el senyor Ciurana a l'Alcaldia de Lleida, en la qual vam parlar ja de la gran magnitud del desastre, de la gran magnitud de la catàstrofe i, posteriorment, jo em vaig entrevistar amb el senyor Ciurana, i en unes declaracions també tots dos vam coincidir en aquesta gran magnitud. Per tant, des del Consell Executiu es va intentar, des del primer moment, donar aquesta informació : que els mitjans de comunicació no ho recollissin prou, això és un altre tema. L'endemà, dimarts, jo mateix, amb un helicòpter i un càmera de televisió, vam recórrer les conques del Llobregat i les conques del Segre i el càmera de televisió va filmar, per poder passar les imatges a la televisió catalana i a la televisió a nivell de tot l'Estat, per donar idea, dimarts dia 10, de la magnitud de la catàstrofe, que era molt important, sobretot, pel tema de declaració de zona catastròfica que el Consell Executiu va sol·licitar el mateix dia 11. És a dir que, si els mitjans de comunicació, després de tingudes les eleccions no van donar —o les autoritats de l'Estat— la magnitud del tema —i parlo, fonamentalment, de Televisió Espanyola— no és perquè no féssim esforços perquè això es fes. D'informació i de rodes de premsa, n'hem fet constantment.

El senyor Ganyet reconeix que la coordinació de la Generalitat ha funcionat millor que la coordinació amb les autoritats de l'Estat. Jo li ho agraeixo, però li dic que la coordinació amb les autoritats de l'Estat no podrà funcionar fins que no hi hagi una reglamentació precisa de defensa civil dins de la competència de protecció civil, que és de l'Estat, i crec que aquest Parlament ha d'insistir amb la nova Administració, amb el nou govern, perquè, finalment, aquesta transferència es faci, es faci ràpidament, i es faci bé. Quan el mateix —ho he dit en la meua intervenció— Cap d'Estat Major de l'Exèrcit espanyol, a València, on no hi havia, diguem-ne, una autonomia amb tantes competències com aquí, reconeix la deficiència de la reglamentació de defensa civil, vol dir que, realment, com han dit tots els Diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula —ho han reconegut i ho han dit— aquest és un tema de primeríssima magnitud.

Jo també crec que és important que el senyor Alfonso Guerra, conjuntament amb el senyor Reventós, veiessin el President d'Andorra. I haig de dir que el President de la Generalitat també es va entrevistar amb el President d'Andorra. Però les reticències que hi ha sobre els contactes de la Generalitat amb països que no són de l'Estat fa que aquest tema no tingui una excessiva informació.

Felicito el senyor Guerra per haver visitat el President d'Andorra, però lamento molt sincerament que no visités el President de la Generalitat, màxima institució de Catalunya, i Catalunya també era una zona afectada com Andorra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula el Diputat senyor Josep Borràs.

El Sr. BORRÀS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquests dies passats els mitjans de comunicació encaçalaven les seves portades amb uns temes prou aclaridors de les circumstàncies dramàtiques que han viscut un nombre important de poblacions i comarques del nostre país. Concreta-

ment, dos-cents vuitanta-vuit municipis de vint-i-cinc comarques catalanes, amb més o menys intensitat, s'han vist afectats greument per les riuades dels propassats dies 7, 8 i 9 de novembre. Parlar de la gravetat de la situació, que fins i tot els membres d'aquest Parlament varem patir, seria insistir en el que ja han manifestat els Diputats que acaben d'intervenir anteriorment. Parlar de desolació, aflicció, fang, ruïna, pànic, solidaritat, ajudes, esperança, és resumir en poques paraules la trista realitat en què es troba una gran part de Catalunya.

Sí, ens trobem en una situació dramàtica en la qual el nostre poble espera que nosaltres, des d'aquest Parlament i a través del Consell Executiu i del Govern central, tots plegats sapiguem trobar les solucions més ràpides i eficaces que puguin resoldre tota aquesta catàstrofe que ha caigut damunt nostre. Jo crec que ara són uns moments de reflexió, perquè tots ens adonem de la magnitud del desastre, que encara es fa més greu si tenim en compte la crisi econòmica que pateix el nostre país i que encara afectarà d'una manera contundent les comarques pirinenques i les comarques lleidatanes, les menys desenvolupades de Catalunya.

Però, davant d'aquesta situació, hi ha dos punts on em voldria aturar, que són els punts centrals d'aquest debat. Un és, com a Parlament de Catalunya, què s'ha fet des del Govern de la Generalitat, des del primer moment, envers les circumstàncies dramàtiques que afligiren un gran nombre de poblacions catalanes? I l'altre, quines són les solucions que aquest Parlament determinarà per tal de fer renéixer l'esperança en tots els afectats per les riuades?

Quant a la situació del Consell Executiu —i això és reconegut arreu de les comarques— ha estat una actuació ràpida, decidida, com tot el poble esperava i desitjava. El viatge a Lleida del Conseller de Governació, Macià Alavedra, el mateix dilluns dia 8, que quedà bloquejat al mateix Govern civil de Lleida, quan anava a assabentar-se de la magnitud del desastre, i va tenir greus dificultats per sortir-ne, ja que van quedar bloquejats per les aigües del riu Segre, proven l'actitud decidida del Govern de la Generalitat. Les visites del Conseller d'Agricultura, Agustí Carol, i d'en Josep Maria Culler, de Política Territorial, com d'altres Consellers i Directors Generals, constaten l'actuació immediata del nostre Govern. Les ininterrompudes visites i reunions amb els ajuntaments, representacions empresarials, sindicals i cíviques donen fe d'aquesta actuació. Actuació que es va completar immediatament amb el Decret 401, del 10 de novembre, sobre mesures per a un pla de reconstrucció i ajudes a les zones afectades pels recents aiguats, inundacions i temporals. Dic el 10 de novembre, les riuades van ser el 7, 8 i 9. El mateix dijous dia 10 el Conseller de Governació es traslladà a Madrid per a entrevistar-se amb el Subsecretari del Ministeri de l'Interior perquè, l'endemà, divendres, el Consell de Ministres concedís la declaració de zona catastròfica, en els mateixos termes que a València. També el Conseller d'Agricultura s'entrevistà amb el Ministre del mateix ram, per tal d'assabentar-lo de la situació en què es trobava l'agricultura de la zona afectada. El dijous 11 de novembre, el mateix President de la Generalitat visità les comarques lleidatanes; es traslladà en helicòpter a Lleida, a Balaguer, a Llavorsí, a Esterri d'Àneu, a la Seu d'Urgell; s'entrevistà amb els ajuntaments i directament amb un gran nombre de damnificats. I, avançant-se d'una manera

decidida a les reals i possibles solucions a aplicar, juntament amb les resolucions que adopti avui aquest Parlament, el Consell Executiu publicà el Decret del 18 de novembre sobre actuacions urgents a la zona catastròfica. Aquest Decret i les ajudes econòmiques immediates als ajuntaments per tal de resoldre ràpidament les obres més urgents, sobretot en allò que afectava infraestructures de vials, aigües, llum, clavegueres, etc., són la constatació d'una actuació que, per dir-ho clarament, ha estat eficaç.

Jo voldria manifestar l'actuació decidida, en aquells moments de penúria, dels cossos de bombers de la Generalitat, de l'Exèrcit, de les assemblees de la Creu Roja, de la Guàrdia Civil, de Protecció Civil, de les brigades municipals i de voluntaris que ajudaren i donaren serenor, amb la seva presència, als llocs de més perill i responsabilitat.

Ara que els efectes més immediats ja han passat i que el restabliment de la vida quotidiana està en vies de solució, en la necessitat que tots plegats, totes les institucions plenament coordinades trobin les millors solucions per tal de recuperar totes aquestes contrades afectades, aquest Parlament ha de fer possible la recuperació de tota aquella gent que ho necessita. Ells esperen que avui, fora de lluites legítimament partidistes, unitàriament —i prova n'és la presentació de les resolucions que s'han d'aprovar en aquesta Cambra— tots farem l'impossible per a paliar els seus danys.

L'esperança és l'últim que es perd, se sol dir freqüentment. El nostre poble no l'ha perduda, i, en la mesura que nosaltres, aquest Parlament, el Consell Executiu, el Govern de l'Estat, les diputacions, els ajuntaments, sapiguem ser generosos amb les ajudes ràpides, justes, suficients i, diríem, engrescadores a aquestes comarques que només desitgen tornar a treballar, encara si és possible, amb més força, amb més illusió, com en els nostres viatges a les zones inundades, ens ho han manifestat.

Hem d'actuar de tal manera que, a més de recuperar la normalitat en la forma de vida i treball, hem de posar tots els mitjans al nostre abast, a fi que, en cas de produir-se una pluvio-metria com la dels dies esmentats, no produeixi els desastres i el cataclisme que avui tots lamentem. Parlo de la urgència de la regulació de les conques, especialment de la del Segre, i, sobretot, de fixar els llits dels rius. Cal reclamar-ne les competències, així com les de protecció civil, per tal d'actuar més eficaçment i evitar situacions com les viscudes, en el futur.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Senyores i senyors Diputats, ara, d'acord amb el Reglament, s'ha d'obrir un termini de trenta minuts, durant el qual es poden presentar propostes de resolució, però ha arribat a la Presidència la informació, no sé si correcta, que hi ha una única proposta de resolució, que signarien tots els Grups. Si fos així, evidentment podríem reduir aquest termini de trenta minuts, a fi de poder acabar aquesta sessió més ràpidament. *(Pausa.)* En efecte, m'acaba d'arribar una proposta que porta la signatura de tots els Grups, de manera que suspendrem la reunió just el temps perquè la Mesa pugui examinar aquesta proposta i pugui determinar-ne la congruència. Per tant, reprendrem la reunió d'aquí a deu minuts.

*(La sessió se suspèn a dos quarts i deu minuts de nou del vespre i es reprèn quan manquen tres minuts per a les nou.)*

### **Debat de propostes de resolució sobre les darreres inundacions a Catalunya**

El Sr. **PRESIDENT** : Es reprèn la sessió. La Mesa ha examinat la proposta de resolució que porta la signatura de tots els Grups parlamentaris i la considera congruent amb el debat. Per tant, anem a passar a votació aquestes resolucions, prèvia la seva lectura, que efectuarà un dels senyors Secretaris.

El Sr. **SECRETARI PRIMER** : «El Parlament, constatant la magnitud de la catàstrofe provocada a Catalunya pels aiguats dels dies 7, 8 i 9 de novembre d'enguany, que han originat la pèrdua de vides humanes, a més de quantiosos danys materials, bàsicament en els sectors agrícola i industrial, en les vies de comunicació i en la infraestructura urbana de les comarques del Pirineu, de les conques del Llobregat i del Cardener, de les terres de Lleida i de l'Ebre, posa de manifest la urgència d'una adequada resposta de la collectivitat catalana i de les seves institucions.

»Segona. El Parlament considera prioritària l'execució de les actuacions de govern necessàries per a :

»a) assegurar el manteniment de la població en les àrees essencialment de l'alta muntanya, que corren greu perill de despoblació a causa de l'acció destructora dels aiguats.

»b) restablir la normal activitat agrària, industrial i de serveis en les zones afectades, tot reparant els danys a les carreteres, les xarxes d'irrigació, els edificis i la maquinària industrial, els terrenys agrícoles, els equipaments, les infraestructures urbanes i l'habitatge.

»3. El Parlament insta el Consell Executiu a la presentació, en el termini de vint-i-un dies, d'un pla d'actuació d'urgència, amb especificació de les mesures i el seu corresponent finançament. El Consell Executiu vetllarà des del primer moment per a assegurar l'adequada coordinació amb els diferents ministeris i organismes del Govern de l'Estat, amb les diputacions i amb els ajuntaments implicats.

»El Consell Executiu vetllarà també per a l'establiment d'adequats canals d'informació amb els sectors socials afectats.

Quarta proposta : «El Parlament constata la necessitat de fer front coordinadament amb els gravíssims danys originats en moltes comarques de Catalunya. En aquest sentit, mandata el Consell Executiu perquè de forma immediata es facin les actuacions següents :

»a) Canalitzar vers ajuts d'inversions a institucions i persones totes aquelles partides pressupostàries possibles i altres recursos. L'adaptació dels pressupostos es farà amb el màxim criteri quantitatiu i afectarà tots els Departaments implicats amb càrrec als següents recursos i per l'ordre en què s'enumera

»Els ajuts que concedeixi l'Estat materialitzats mitjançant les oportunes transferències de fons.

»Els romanents no invertits d'operacions de capital que provenen d'exercicis vençuts.

»Els romanents no compromesos d'operacions corrents del Pressupost del 1982.

»Els romanents no compromesos d'operacions de capital del Pressupost del 1982.

»b) Recomana a les diputacions provincials que desen-

volupin una política d'adaptació pressupostària i, en especial, que facin possible que les dotacions previstes per al cànon energètic es puguin canalitzar bàsicament cap a les zones afectades.

»c) Considerar com a prioritat màxima en les Bases del Pla d'Obres i Serveis les dirigides a la reparació dels greus danys ocasionats, amb un finançament basat en subvencions a fons perdut, que podran elevar-se fins al 100% de l'import, ponderant-se, en tot cas, la importància dels danys experimentats en els equipaments municipals i la capacitat econòmica dels ajuntaments. Així mateix, els sobrants dels Plans d'Obres i Serveis del 1980 i el 1981 serviran per a aquesta finalitat.

»d) Demanar al Govern central un pla d'Acció Especial que complementi i amplii la seva declaració de zona catastròfica en els punts següents : finançament de les despeses derivades dels danys en els béns i serveis transferits a la Generalitat de Catalunya; ampliació d'ajuts (subvencions, crèdits, moratòries) pel que fa referència a ajuts socio-laborals, equipaments municipals, instal·lacions agrícoles i ramaderes, industrials, comercials i d'altres tipus, així com demanar a l'Administració de l'Estat l'adaptació de les partides pressupostàries del 1982 i el 1983 que permeti una intensificació de la seva política d'inversions i subvencions dirigida a les zones afectades per la catàstrofe.»

Cinquena proposta : «Atesa la persistència crònica de les catàstrofes provocades pels desbordaments dels rius a Catalunya, i advertint la inexistència o la precarietat de les defenses contra les avingudes en el seu curs, el Parlament insta el Consell Executiu a redactar un pla d'etapes de canalització del Segre, del Llobregat i del Ter, i de llurs afluents, i de protecció i de defensa de les seves ribes. I, a tal efecte, el Parlament posa de manifest la urgència del traspàs de serveis de l'Estat a la Generalitat en matèria d'aigües.»

El Sr. **SECRETARI SEGON** : Proposta de resolució sisena : «El Parlament constata la deficiència d'alguns nivells de comandament del Servei de Protecció Civil i considera, al marge de la urgència del possible traspàs de competències de l'Estat a la Generalitat, la necessitat de la seva profunda reestructuració a Catalunya.»

Setena : «El Parlament insta el Consell Executiu que, seguint les directrius del seu Decret del 10 de novembre estableixi, en un termini màxim de vint-i-un dies l'avaluació dels danys ocasionats. En la valoració que es farà, sobre la base amb criteris homogenis, hi constarà el mètode emprat en cadascun dels sectors afectats. Així mateix, es valorarà la repercussió dels danys socials en funció de les pèrdues experimentades en les estructures productives, tant agràries com industrials.

»A fi i efecte de fer front a les situacions socials més dramàtiques, el Consell Executiu establirà mesures d'ajut específic que permetin de restablir la situació, amb especial atenció als treballadors industrials i als agricultors més perjudicats en les rendes. Específicament, el Consell Executiu, en aquells casos de precarietat provada, subvencioni les famílies pageses amb una quantitat a fons perdut fins a un sostre màxim de 300 000 pessetes per família. Per a l'avaluació es comptarà amb els sindicats agraris, entitats agràries i els ajuntaments.

»Per tal que les explotacions familiars pageses més afectades relativament puguin tornar a endegar la seva activitat, el

Consell Executiu instrumentarà una línia de crèdit a llarg termini, i amb interès subvencionat, de fins al 100% del pressupost de reconstrucció. Per a la valoració dels afectats es compararà amb els sindicats agraris, entitats agràries i ajuntaments.

»El Consell Executiu assegurarà que els alumnes, fills de famílies afectades, dels centres o escoles de capacitació agrària del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, gaudeixin de gratuïtat total en els centres durant els propers dos anys.

»El Consell Executiu vetllarà per l'adaptació a la realitat de les contribucions rústiques i pequaries de les terres afectades.

»El Consell Executiu contemplarà indemnitzacions a les famílies de les víctimes, tenint en compte les seves circumstàncies familiars i econòmiques.

»El Consell Executiu contemplarà indemnitzacions provisionals per pèrdues d'habitatge i/o aixovar, atesa la situació socio-familiar del damnificat, pel període comprès entre la catàstrofe i la percepció dels ajuts definitius, de les quals aquelles es consideraran lliuraments a compte.

»El Consell Executiu establirà, a partir d'un cens elaborat pels ajuntaments, un fons d'assistència social destinat a socórrer els damnificats no protegits per les prestacions de la Seguretat Social i sense mitjans econòmics.

»El Consell Executiu demanarà al Govern central la suspensió del paràgraf quart de l'article vuitè del Decret del 13 d'abril del 1956, que aprova el Reglament del Consorci de Compensació d'Assegurances a fi de suprimir els coeficients reductors d'indemnització establerts en funció de la distància i l'alçada que, en relació amb les lleres, estaven ubicats els béns sinistrats.

»El Consell Executiu demanarà al Govern central l'atorgament a les empreses amb danys parcials que dediquin els seus equips de treball a la reinstal·lació de la seva capacitat productiva, dels mateixos beneficis, quant a bonificació en les quotes de la Seguretat Social i al subsidi per desocupació, que es concedeixin a les empreses que necessitin una instal·lació de nova planta. Aquests beneficis haurien de concedir-se pel període de durada de les tasques de recuperació de la capacitat productiva.

»El Consell Executiu vetllarà per tal que els treballadors afectats per la rescissió temporal de contractes puguin obtenir el 100% del sou, amb càrrec als fons existents a tal fi.

»El Consell Executiu vetllarà per tal que totes les actuacions en l'àmbit industrial tinguin com a objectiu el manteniment del total dels llocs de treball.

»Donar mandat al Consell Executiu per tal que el Departament d'Economia i Finances dicti les disposicions oportunes per tal que els crèdits concedits per les Caixes d'Estalvis en l'àmbit de la zona catastròfica siguin computables en el coeficient d'inversió obligatori en els termes que estableix el Decret 303/80.»

Vuitena : «El Consell Executiu informará el Parlament, en el termini d'un mes a partir de l'aprovació de la present resolució, de la situació a les comarques afectades i del desplegament de les accions de govern.»

Novena : «El Parlament acorda nomenar una Comissió d'Investigació de les causes i efectes de la catàstrofe, i de seguiment del compliment de les resolucions anteriors, d'acord amb el Reglament de la Cambra.»

El Sr. PRESIDENT : Anem a passar a votació aquestes pro-

postes de resolució.

Si no hi ha inconvenient, votariem globalment les nou resolucions. *(Pausa.)*

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Les resolucions que han llegit els senyors Secretaris han quedat aprovades per unanimitat dels presents.

*(El senyor Ganyet demana la paraula.)*

Per explicació de vot? *(Pausa.)* Per explicació de vot, en nom del Grup Socialista, té la paraula el Diputat senyor Ganyet.

Recordo als senyors Diputats que la durada de les intervencions és de cinc minuts.

El Sr. GANYET : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, ens hem de felicitar per la unanimitat aconseguida en la votació de les resolucions. És essencial que el Parlament sigui unànimе en l'enfrontament de la situació de catàstrofe que viu el nostre país.

Les resolucions que hem aprovat, tot i posar de manifest la gravetat dels danys soferts per Catalunya, impulsen l'acció de Govern bàsicament en els punts següents : la sol·licitud del màxim de recursos de l'Estat i la coordinació de la Generalitat amb aquest, la presentació d'un pla d'actuació d'urgència, amb especificació de les mesures a dur a terme, i del seu corresponent finançament; la canalització cap als afectats de tots els recursos disponibles a altres partides del pressupost de la Generalitat, al Pla d'Obres i Serveis, reformant-ne les bases, amb la demanda a les Diputacions que el cànon energètic vagi adreçat també a les àrees damnificades; la presentació al Parlament de l'avaluació dels danys i dels criteris i mètodes emprats, i la creació, finalment, d'una Comissió d'investigació i de seguiment.

Tot plegat, per impulsar una acció immediata, puixant, decidida, multipolar i, sobretot, sostinguda per a fer front a la gravetat de la situació, i també, senyores i senyors Diputats, per a assegurar el rol que correspon al Parlament com a màxima representació del poble de Catalunya.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor Víctor Torres, pel Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. TORRES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, únicament per corroborar el nostre acord amb els punts, amb els acords adoptats unànimement per la nostra Cambra. I per dir, tot seguit, la nostra satisfacció per la unanimitat assolida en aquest problema tan conflictiu i tan dramàtic per al nostre poble. I ara cal esperar que aquests punts substancials, importants, que tenen realment una envergadura programàtica, que poden repercutir molt favorablement en les poblacions afectades per aquestes inundacions, es posin en pràctica d'una manera decidida, d'una manera minuciosa.

I jo voldria dir aquí, des d'aquesta tribuna, que de la mateixa manera que, fa un moment, aquesta tarda, hem adreçat algun elogi al Consell Executiu, també diem, advertim, que serem censors vigilants d'aquests compromisos que avui dia s'han

agafat, i que nosaltres, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, en subscriure aquests acords conjuntament amb els altres Grups, prenem el compromís que exigirem el seu total compliment i anirem seguint l'actuació de cada una de les Conselleries per tal que aquest programa important, ambiciós i, al nostre judici, molt positiu, es porti totalment a la pràctica.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor Padullés, en nom del Partit Socialista Unificat.

El Sr. PADULLÉS : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, molt breument. Destacar el caràcter unitari d'aquesta resolució en funció del drama nacional que ha significat aquest aiguat. Nosaltres hem votat aquesta resolució per unes qüestions que vaig a dir. D'una banda, perquè és una resolució llarga, però molt concreta, que permet, per tant, fer-ne un seguiment estricte; perquè és completa, perquè afecta tots els sectors afectats per aquesta riuada; perquè no és una declaració de principis, sinó que són mesures puntuals; perquè lliga les activitats, la intervenció de diferents ens : el Govern central, la Generalitat, les Diputacions, els ajuntaments; perquè preveu la informació i la participació dels sectors afectats, i perquè diu, molt breument, però també molt concretament, d'on es preveu que sortiran els diners per a fer front a aquesta situació.

Perquè hi ha la previsió d'una informació en el termini de vint-i-un dies de què es pensa fer i com; perquè hi ha, també, la previsió d'una informació global al Parlament en el termini d'un mes; perquè es crea una Comissió d'investigació i de seguiment d'aquests acords, i, per tant, per tot això, nosaltres hem votat aquestes resolucions, i ara només ens queda esperar que es compleixin les resolucions i que aquesta Comissió de seguiment funcioni.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El Diputat senyor Vallvé, per a explicació de vot, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. VALLVÉ : Honorable senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari ha votat «sí» a aquest conjunt de resolucions, en primer lloc, perquè es tracta d'unes resolucions unitàries, d'unes resolucions unitàries que havien estat ja, de bon principi, el desig del nostre Grup parlamentari.

És una resolució unitària perquè, evidentment, ens trobem davant d'una catàstrofe que ha afectat materialment determinades comarques de Catalunya —i ho recalco materialment—, perquè ha estat una catàstrofe que, en realitat, ha afectat tot el poble de Catalunya, i el Parlament, davant d'una afecció global a tot el poble de Catalunya no podia fer altra cosa —com a representant que és del poble— que elaborar una resolució unitària. Una resolució unitària, com han dit aquí els Diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, sense partidismes i sense protagonismes, perquè aquesta catàstrofe ha tingut uns protagonistes passius : les persones afectades, i, en aquest moment, ens toca als altres, als ciutadans de Catalunya, ser protagonistes actius en la solidaritat, i aquesta solidaritat del poble de Catalunya s'expressa avui amb aquesta resolució unitària del Parlament.

I hem votat que sí perquè és una resolució integradora, una

resolució que contempla unes avaluacions de danys i que integra la canalització dels recursos, de tots els recursos, dels recursos de procedència estatal, dels recursos de procedència de la Generalitat, dels recursos de procedència de les Diputacions, de cara a fer-los més efectius en la seva aplicació a les zones afectades. Hem votat que sí perquè és una resolució que dóna suport a les institucions, que dóna suport a les competències de la Generalitat, que impulsa els traspassos d'aquelles matèries que encara no han estat traspassades, com és el tema de les aigües, i impulsa també els traspassos de competències d'aquelles matèries de què encara no en tenim, com és el tema de la protecció civil. Hem votat que sí a aquesta resolució perquè és una resolució que impulsa l'acció de govern, una acció de govern que ja va iniciar-se, i va iniciar-se de forma legal amb els decrets del 10 de novembre i del 18 de novembre. És una acció de govern que ja es va iniciar amb aquest conjunt d'actuacions que ha explicat d'una forma detallada i concreta el Conseller de Governació de la Generalitat. És una resolució que impulsa l'acció de govern i que concreta uns ajuts, uns ajuts des d'unes mesures urgents, des d'unes mesures que incideixen en la millora de les instal·lacions afectades, agrícoles, industrials, etc. És una resolució, finalment, dinàmica i amb continuïtat. Em sembla que hauria estat un greu error que la resolució votada avui hagués acabat aquí. És una resolució que impulsa que es continuï —en què el Consell Executiu es compromet a informar en un termini de vint-i-un dies—, que es creï una comissió de seguiment, perquè, siguem conscients d'una cosa; els efectes dels aiguats continuen, hi ha moltes vies afectades encara, hi ha indústries afectades, hi ha activitats econòmiques afectades en les comarques pirinenques, hi ha moltes comarques afectades, i em sembla que l'actuació del Parlament tampoc no pot acabar avui aquí, i cal que es continuï fins a una total normalització de la vida del nostre poble.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Grup de Centristes, té la paraula per a explicació de vot el Diputat senyor Clua.

El Sr. CLUA : Molt amable, senyor President. Senyores i senyors Diputats, com he dit abans en la meua intervenció, el nostre Grup no havia presentat propostes de resolució anticipades. Esperava i desitjava que es pogués presentar una proposta de resolució unitària, com així afortunadament ha estat. Per aquesta raó no podem fer res més que votar-la afirmativament. I el nostre Grup ho ha fet perquè, en definitiva, estava en la línia del seu posicionament i perquè, en definitiva, com diuen aquestes resolucions, manifesta la urgència d'una adequada resposta a la magnitud de la catàstrofe que patim a Catalunya. I perquè, en definitiva, crec, o creiem, que és, o que són, molt operatives, perquè, en definitiva, el que pretenen és donar sortida positiva a una situació veritablement deplorable i catastròfica, mitjançant la formació de dos plans, un pla d'actuació urgent a través de la Generalitat i dels mitjans que nosaltres, tots, des de les nostres institucions de Catalunya hem d'aportar, i un pla d'acció especial a través dels mitjans que ha d'aportar l'Estat mitjançant pressupostos extraordinaris o de subvencions. Perquè és operativa, perquè és directa, perquè pensem que, en definitiva, pot venir d'una manera, jo no diria que immediata, perquè el mal és molt, però sí amb

certa urgència, a reparar els greus mals que en aquest moment pateixen gran part de les nostres comarques i molts dels nostres municipis.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, hem acabat, amb això, l'únic punt

de l'ordre del dia de la sessió d'avui. La pròxima sessió tindrà lloc, molt probablement, el dia 1 de desembre. Els senyors Diputats seran, de tota manera, convocats oportunament.

S'aixeca la sessió.

*(La sessió s'aixeca a un quart i cinc de deu del vespre.)*